Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 563
Vineri 18 septembrie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

CULEG ROADE BOGATE

Membrii gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din Sînnicolaul Mare, regiunea Timișoara, muncesc cu însuflețire pentru a termina la timp recoltatul culturilor tîrzii. Pînă la data de 11 septembrie, colectiviștii au reușit să recolteze 60 la sută din cele 350 ha. de sfeclă de zahăr, obținînd 496 de vagoane de sfeclă care a și fost predată la baza de recepție. Tot în acest timp ei au cules și treierat floarea-soarelui de pe 220 ha. — realizînd în medie 1.700 kg. la ha. — și cînepa de fuior de pe 150 de ha. In ziua de 11 septembrie, gospodăria a început și culesul porumbului de pe suprafața de 1.310 ha. Numai într-o zi s-au recoltat peste 40 de ha. porumb, recolta medie la hectar fiind de 4.800 kg.

Colectiviștii din Sînnicolaul Mare n-au neglijat nici executarea arăturilor. Pînă acum a fost arată adînc suprafața de 2.500 ha. Totodată tractoriștii au început să are și terenurile de pe care au fost recoltate sfecla de zahăr, cînepa, floarea-soarelui și celelalte culturi tîrzii.

IOSIF JAMBOV
corespondent

A început recoltatul orezului

Anul acesta, gospodăria de stat Oltenița, regiunea București, a cultivat 1.150 de ha cu orez. Lucrările de întreținere au fost executate în bune condiții agrotehnice.

Zilele trecute, pe unele parcele din cadrul brigăzii conduse de tov. Cocoș Gh. a început recoltatul orezului.

Săptămîna viitoare lucrările de recoltare vor începe masiv atît la secția Chirnogi cît și la secția Oltenița a gospodăriei.

AL. ION

In raionul Urziceni însilozările sînt mult rămase în urmă

In situația muncilor agricole de sezon la rubrica rezervată însilozărilor stă scris: de însilozat 30.000 de tone, realizat 17.367 de tone. Din cifre reiese că în raionul Urziceni însilozările sînt rămase în urmă față de prevederile planului. E de la sine înțeles că dacă pînă la data de 15 sept. a.c. a fost însilozată doar cantitatea arătată, de vină sînt și unitățile agricole socialist-cooperatiste care au sarcini mari în această privință. Mult rămase în urmă la însilozări sînt gospodăriile colective din comuna Patru Frați, Moldoveni, Manasia și Urziceni. Aceasta din urmă se află la numai doi pași de secția agricolă a raionului. Cele două gospodării colective din comuna Patru Frați, de pildă au însilozat doar... 80 de tone din 532 de tone, cea din Moldoveni tot 80 din 539 tone, cea din Urziceni 60 de tone din 539, iar colectiviștii din Manasia n-au însilozat nici măcar un kilogram deși planul gospodăriei prevede 429 de tone.

De rămînerea în urmă la însilozări a raionului Urziceni se fac vinovate nu numai unitățile date exemplu, ci și organele comunale și raioanele, care se mulțumesc, în bună măsură, cu înregistrarea zilnică și decadală a rezultatelor obținute. Munca de teren pentru impulsionarea acțiunii de însilozări este lăsată de acestea să se desfășoare mai mult de la sine.

Raionul Urziceni este deservit de cinci stațiuni de mașini și tractoare. Sarcini în acțiunea de însilozări au și S.M.T.-urile. Prin instrucțiunile trimise de direcția generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, s-a trasat tuturor stațiunilor de mașini și tractoare sarcina de a transforma combinele C-1 pentru a putea fi folosite ca tocători pentru însilozări. Din situațiile existente la secția agricolă raională reiese însă că numai S.M.T. Gîrbovi lucrează la însilozări cu o astfel de combină.

Pentru urgentarea muncilor de însilozări, atît unitățile agricole socialist-cooperatiste rămase în urmă, cît și organele agricole din raionul Urziceni au datoria ca în aceste zile, concomitent cu campania de însămînțări, să desfășoare o neîntreruptă acțiune pentru ca în cel mai scurt timp să fie însilozată întreaga cantitate de furaje planificată.

GH. B.

Să fie grăbită recoltarea culturilor tîrzii

In anul acesta, prin aplicarea unei agrotehnici corespunzătoare, țăranii muncitori din raionul R. Sărat, au izbutit să obțină producții bune de cereale. Gospodăria colectivă „A. I. Suvorov" din comuna Coroteni, bunăoară, a realizat de pe fiecare hectar cultivat cu grîu o producție medie de 2.368 kg., iar cea din Știubei — 2.200 kg. In medie, gospodăriile colective din raion au obținut cu 438 kg. la ha. mai mult grîu decît țăranii muncitori cu gospodării individuale. Acest spor de recoltă se datorește în bună măsură faptului că în toamna trecută gospodăriile colective au pregătit la vreme și bine terenurile și au respectat cu strictețe timpul optim de însămînțare.

Pentru ca și în acest an să pună o bază trainică recoltei de cereale păioase, majoritatea gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din raion, precum și unii țărani muncitori cu gospodărie individuală au luat din vreme cele mai potrivite măsuri. Astfel, gospodăria colectivă din Știubei, de pildă, avînd pregătită sămînța și o bună parte din terenul destinat însămînțărilor de toamnă, a și început semănatul grîului. De asemenea, bine pregătite în vederea însămînțărilor sînt și gospodăriile colective din Ziduri, Vîlcele, Bălăceanu, Puiești etc., care au pregătit întinse suprafețe de teren și au condiționat întreaga cantitate de sămînță (trimițînd și probe la laborator), urmînd ca zilele acestea să înceapă însămînțările.

Cu toate acestea, privite în ansamblu, pregătirile pentru declanșarea din plin a campaniei de toamnă în raionul R. Sărat sînt încă mult rămase în urmă. Și, principala cauză a acestei rămîneri în urmă constă în faptul că încă nu au fost eliberate terenurile ce urmează să fie însămînțate. Este știut că în acest raion, păioasele de toamnă sînt cultivate în bună măsură, după prășitoare. Or, în momentul de față, recoltatul culturilor prășitoare, îndeosebi al porumbului și sfeclei de zahăr care sînt principalele premergătoare pentru grîu, se găsește într-un stadiu foarte înapoiat. Este deajuns să arătăm că pînă la 13 septembrie din cele 2.338 ha. cultivate în raion cu sfeclă de zahăr fuseseră recoltate doar 490 ha., iar la porumb, cultivat pe mai bine de 33.000 de hectare încă nu se începuse culesul. Slab se desfășoară și recoltatul florii-soarelui. Pînă la data arătată mai sus, această cultură fusese recoltată în procent de numai 12 la sută. Tehnicienii și inginerii agronomi de la comune caută să se scuze spunînd că aceste culturi încă nu au ajuns la maturitate. Adevărul este că ei nu se preocupă îndeaproape de această problemă, nefăcînd în permanență controlul culturilor pentru a vedea care din ele au ajuns la maturitate spre a putea fi recoltate. Inginerul agronom Duță Raisa de la comuna Bălțați, de pildă, pînă zilele trecute încă nu începuse să facă identificarea culturilor ajunse la maturitate, fapt care face desigur ca și recoltările în comună să fie mult rămase în urmă. Acesta nu este însă singurul caz de acest fel. Intr-o serie de comune ca Topliceni, Ziduri, Ciorăști etc., există suprafețe întinse de porumb care sînt numai bune de recoltat, și totuși această lucrare încă n-a fost începută. O mare vină în această privință o au și sfaturile populare comunale care nu au organizat așa cum se cuvine campania de toamnă (în comunele Ziduri și Topliceni, bunăoară, comitetele executive ale sfaturilor populare nu discutaseră nici pînă la 13 septembrie planul desfășurării campaniei de toamnă).

Ne aflăm într-o perioadă cînd, conform planului stabilit de organele de partid și de stat ale raionului R. Sărat, însămînțările în acest raion ar fi trebuit să înceapă din plin. Realitatea de pe teren arată că situația este cu totul alta. De aceea, este necesar ca organele agricole raionale, sfaturile populare comunale și tehnicienii agricoli să treacă neîntîrziat la luarea de măsuri corespunzătoare, care să ducă la impulsionarea lucrărilor pregătitoare pentru însămînțări, în așa fel încît în zilele următoare semănatul păioaselor de toamnă să înceapă din plin în toate comunele raionului. Pentru aceasta este nevoie să fie grăbit în primul rînd ritmul recoltării culturilor tîrzii, eliberîndu-se astfel terenurile ce urmează să fie însămînțate. Tehnicienii și inginerii agronomi de la comune au datoria să fie zilnic pe cîmp și să identifice fiecare lan, iar acolo unde se constată că este bun de recoltat să se treacă imediat la efectuarea acestei lucrări. De asemenea, pentru ca terenul să poată fi lucrat imediat, este necesar ca recoltatul știuleților și tăiatul cocenilor de porumb să se facă în aceeași zi, spre a se elibera cît mai repede posibil terenurile.

C. PLOEȘTEANU
și P. VOICULESCU

G. A. S. Halînga și Burila Mare pot planifica la grîu

RECOLTE MAI MARI și costuri de producție mai mici

Deși situate la distanță nu prea mare, condițiile de climă și sol ale gospodăriei de stat Halînga diferă de cele pe care le are gospodăria din Burila. In comparație cu aceasta din urmă, la Halînga precipitațiile sînt în general mai abundente și mai bine repartizate, iar o bună parte din terenul gospodăriei de aici are o fertilitate naturală mai ridicată. Așa se și explică de ce la o agrotehnică oarecum asemănătoare, rezultatele obținute la grîu sînt diferite. Pe cînd gospodăria din Halînga a recoltat în medie la hectar 2140 de kg, cea din Burila a obținut cu cîteva sute de kg mai puțin.

Ceea ce te izbește însă în activitatea celor două gospodării nu sînt atît producțiile obținute și prețurile lor de cost, cît deosebirea dintre ceea ce li s-a planificat și ceea ce ele au realizat. Cu toate că n-au folosit nici pe departe rezervele de care dispun, între recoltele și costurile de producție planificate, pe de o parte, și cele obținute, pe de altă parte, există o mare deosebire ce nu poate fi pusă numai pe seama timpului, care ce-i drept, a fost în acest an destul de favorabil culturii grîului. Gospodăria de stat Halinga a avut în plan să producă 1.400 de kg de grîu la ha, cu un preț de cost de 886 lei tona. S-a realizat la ha cu 740 de kg mai mult grîu, iar prețul de cost per tonă este sub cel planificat cu 110 lei. La gospodăria de stat Burila planul prevedea 1.100 de kg de grîu la ha, și 1059 lei per tonă, preț de cost. Brigada de mecanizare completă condusă de Bodac Moise, brigadă care față de celelalte a executat lucrările mai aproape de nivelul agrotehnic cerut, a depășit producția prevăzută în plan cu 685 de kg, iar prețul de cost planificat a fost redus aproape la jumătate. Ce rezultă de aici? Că la întocmirea planurilor nu s-au avut în vedere posibilitățile reale. Că, prevăzînd indici mici, planurile nu au fost îndeajuns de mobilizatoare, nu i-au obligat pe muncitori și tehnicieni să caute noi rezerve care să-i ajute în îndeplinirea lor.

Este de ajuns să arătăm că deși au dispus de mașini suficiente și au lucrat pe terenuri cu aceeași fertilitate, brigada de tractoare condusă de Nicolae Becheru a recoltat cu 419 kg mai puțin grîu la ha, decît brigada de mecanizare completă a lui Bodac Moise, care a realizat și un preț de cost per tonă cu 299 de lei mai mic. In privința producției la ha, diferența de recoltă reflectă exact diferența dintre calitatea lucrărilor executate de cele două brigăzi. In ceea ce privește prețul de cost, diferența se explică prin producția mai mică obținută de brigada lui Becheru și prin consumul mai multor hantri la hectarul cultivat cu grîu. Totodată, brigada lui Becheru a executat hantrul mai scump decît brigada lui Bodac cu 18,80 lei. Este evident că organizate în brigăzi de mecanizare completă cresc atît gradul de folosire a capacității mașinilor cît și calitatea lucrărilor executate de acestea. Folosirea cît mai completă a capacității mașinilor își spune deci cuvîntul nu numai asupra prețului de cost, ci și asupra volumului producției.

Dacă la gospodăria agricolă de stat Burila sînt evidente rezervele pe care le are unitatea de a spori producția și a reduce prețul de cost prin mai buna organizare a muncii tractoriștilor, la gospodăria din Halînga există mari rezerve de creștere a producției prin alegerea terenului și a premergătoarelor. Gospodăria din Halînga are o structură a culturilor foarte variată și nu cultivă cu grîu decît circa 15 la sută din suprafața arabilă. Aceasta îi permite ca grîul să fie pus pe terenurile care se pretează cel mai bine pentru cultura lui și după plantele care îi convin cel mai mult. Intr-o bună măsură gospodăria a procedat în

(Continuare în pag. a 3-a)

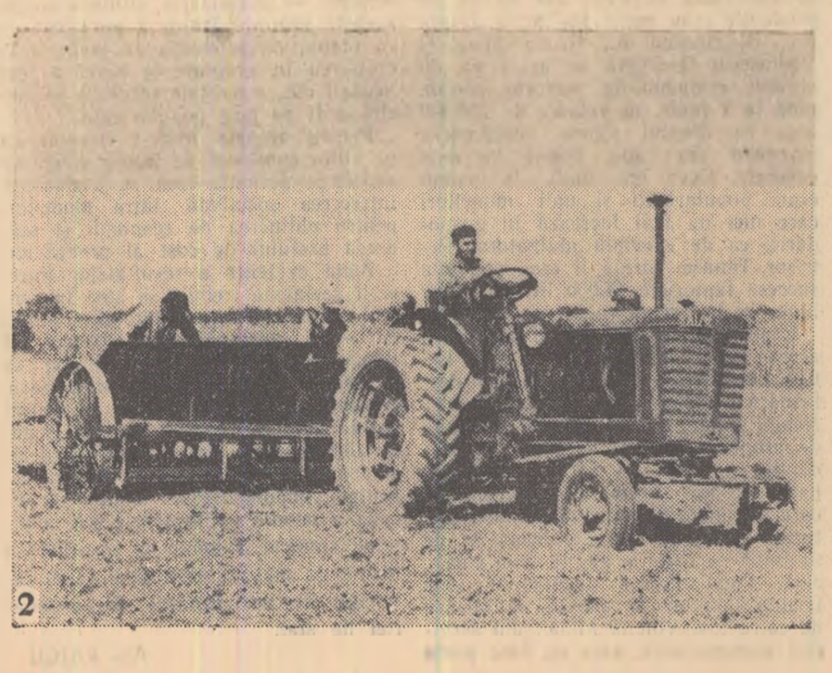
MUNCILE AGRICOLE DE TOAMNĂ LA G.A.S. PUCHENII MARI

La gospodăria agricolă de stat Puchenii Mari, regiunea Ploești, muncile de toamnă sînt în plină desfășurare. Iată-i în prima fotografie pe muncitorii din brigada maistrului agricol Dumitru Ștefan lucrînd la treieratul florii-soarelui.

Sînt în toi și însămînțările. In a doua fotografie, îl vedem pe tractoristul Moșneanu Petre din brigada a 2-a, care însămînțează zilnic 18—20 hectare cu orz de toamnă.

Se acordă toată atenția și recoltării culturilor tîrzii. In a 3-a fotografie, muncitoarele Sabău Pompilia, Iorga Maria, Panait Georgeta și Gheorghe Constantina (în primul plan), lucrînd la stringerea sfeclei de zahăr. Producție: 35.000 kg/ha.

Vizita lui N. S. HRUȘCIOV în Statele Unite

In timpul vizitei sale la Centrul Agricol de la Beltsville, lui N. S. Hrușciov i se arată un mare curcan alb.
(Telefoto Agerpres)

Așa după cum am anunțat în numărul trecut al gazetei noastre, N. S. Hrușciov a sosit în ziua de 15 septembrie în Statele Unite ale Americii, unde face o vizită oficială, la invitația lui D. Eisenhower.

La sosirea sa pe aeroportul militar din Andrews, situat la 24 km de Washington, a fost întîmpinat de președintele S.U.A. D. Eisenhower, de secretarul de stat al S.U.A. Chr. Herter de reprezentantul permanent al S.U.A. la O.N.U. H. Lodge, precum și de numeroși generali, fruntași politici, diplomați etc.

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. N. S. Hrușciov, președintele D. Eisenhower, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. A. A. Gromiko și secretarul de stat Chr. Herter, reprezentantul permanent al S.U.A. la O.N.U. H. Lodge, generalul N. Twining, precum și ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., M. A. Menșikov și alții s-au urcat apoi la tribună.

Comandantul gărzii de onoare a prezentat raportul. Au răsunat solemn acordurile imnurilor de stat ale Uniunii Sovietice și Statelor Unite.

D. Eisenhower a rostit cuvîntul de salut, vorbind despre importanța

(Continuare în pag. 4-a)

Cum trebuie lucrat solul pentru grîul de toamnă cultivat după porumb

Ing. ION LUNGU
de la Institutul de cercetări agronomice

În țara noastră grîul de toamnă se însămînțează după porumb pe suprafețe însemnate. Este știut însă că porumbul se recoltează — în majoritatea cazurilor — toamna tîrziu, iar grîul cere să fie însămînțat pînă la 15—20 octombrie. Spre a se cîștiga timpul necesar pentru executarea în bune condiții a lucrărilor solului și însămînțarea grîului în epoca optimă, trebuie urgentate lucrările de recoltare și eliberarea terenului. Experiența unităților agricole de stat și cooperatiste fruntașe, arată că se pot obține producții mari la grîul de toamnă cultivat după porumb dacă se respectă unele reguli agrotehnice. Astfel grîul cere ca pămîntul să fie bine mărunțit, curat de buruieni, așezat sub adîncimea de însămînțare și afînat deasupra. Uneori, după porumb, aratul adînc este mai anevoios, se scot bolovani care necesită lucrări suplimentare de mărunțire ceea ce duce la întîrzierea semănatului. Pe de altă parte, grîul semănat în terenul afînat proaspăt pe adîncime mare, nu rezistă bine la gerurile din timpul iernii, iar producția scade. Dacă se lucrează solul prea în față, la 7—8 cm. adîncime, nu se îngroapă bine buruienile și cotoarele cocenilor, iar grîul deși răsare și iese bine din iarnă suferă în timpul perioadelor de secetă și dă producții mai mici.

Cercetările efectuate de Institutul de cercetări agronomice timp de 4 ani, la stațiunile experimentale Valul Traian, regiunea Constanța, Tîrgu Frumos — regiunea Iași, Cîmpia Turzii — regiunea Cluj etc., au arătat că la grîul însămînțat după porumb, producțiile obținute în arătura de 10 cm. și 20 cm. adîncime sînt practic egale. In schimb, prețul de cost realizat la grîul cultivat în arătura la 10 cm. a fost mai mic, iar venitul net realizat la ha., mai mare.

Pentru ca arătura sau discuirea la 10—12 cm. adîncime să fie de calitate bună, iar grîul cultivat să dea producții mari, este necesar ca porumbiștea respectivă să fie curată de buruieni, iar solul să fi fost arat — pentru porumb — în anul anterior, la cel puțin 20—22 cm. Acolo unde sînt buruieni multe iar cocenii au fost tăiați prea de sus, se ară mai adînc pentru îngroparea lor. In cazul cînd cu un an în urmă, solul a fost arat prea în față, terenul va trebui lucrat la o adîncime mai mare de 10—12 cm. Dacă trebuie încorporate îngrășămintele organice, se ară la o adîncime de 18—22 cm. Arătura la 20 cm. este superioară arăturii la 10 cm. adîncime și în cazul solurilor grele, compacte. Pe astfel de soluri, la stațiunea experimentală agricolă Studina, raionul Caracal, sporul mediu de producție pe timp de 3 ani, obținut în favoarea arăturii la 20 cm. a fost de 206 kg la ha. Trebuie menționat că și la Studina grîul cultivat în arătură făcută la 10—12 cm. a răsărit mai uniform, a avut o densitate mai mare și s-a prezentat mai bine la începutul primăverii. Mai departe însă, paralel cu intensificarea secetei el a suferit mai mult și a fost ajuns din urmă de cel pus în arătură adîncă de 20 cm. Spre sfîrșitul perioadei de vegetație, temperatura urcînd la peste 60°C, cu o durată de cca. 10 zile, diferențele de producție

(Continuare în pag. 4-a)

NOI OGOARE UNITE

Crește gospodăria colectivă din Grădinari

Au trecut de-atunci doi ani. Petre Lupescu, brigadierul viticol al gospodăriei colective din Grădinari, raionul Domnești, îl chemase pe Tudor Nițu, președintele, pe instructorul de partid Mihuț Nicolae, și le arăta via. Era paragină. „Fără îndrumările unui specialist, tovarășe președinte, nu mai putem face nimic. Eu știu ce să-i fac, dar cuvîntul meu n-are greutate. Cînd le-am spus colectiviștilor că trebuie tăiată masiv, s-au împotrivit. Să cerem ajutor de la secția agricolă raională, ca să salvăm via; altă cale nu-i, grăia atunci cu năduf, brigadierul viticol, arătînd cu mîna, via părăginită".

După aceasta, consiliul de conducere a intervenit la secția agricolă și curînd a sosit la Grădinari inginerul Hainăroșie. Bun specialist, inginerul a dat niște îndrumări c-au rămas colectiviștii uimiți. „Pînă acum i-a fost; de aici înainte nici frunze nu mai vezi pe butuci", se văicărea cîte unul.

Ce-i drept la prima vedere, părea că inginerul o desființase. Curînd însă, via a lăstărit cu mare vigoare. In primul an și-a dublat producția, iar anul acesta, după cele mai modeste calcule, via colectiviștilor din Grădinari va da o producție bună.

Colectiviștii au înțeles însemnătatea aplicării unei agrotehnici înaintate, și n-au mai muncit la voia întîmplării. Sprijiniți și îndrumați de inginerul de la secția agricolă raională, Ion Samailă, colectiviștii au dobîndit recolte mari și la celelalte culturi.

La grîu au fost primii pe raion, cu 2.150 kg. la ha. medie pe 52 de hectare; porumbul după cum mă asigura brigadierul de cîmp, Ion Dragomir, va da peste 5.000 kg. de știuleți la hectar. Acum colectiviștii din Grădinari dezvoltă cu rezultate bune încă două sectoare aducătoare de venituri: sectorul legumicol și sectorul zootehnic. O grijă deosebită acordă ei hranei animalelor. Ei au însilozat 10 vagoane de masă verde și mai au încă semănat în locul orzului porumb siloz pe 5 hectare. Porumbul va ajunge peste 2 săptămîni în stadiul de lapte-ceară, cînd va fi însilozat în cele 2 gropi gata făcute.

Zi de zi crește puterea economică a gospodăriei și o dată cu ea bunăstarea fiecărui colectivist în parte. Dar toate acestea n-au venit vorba lui Petre Lupescu din cer, ci din munca stăruitoare a unor oameni vrednici cum sînt Gh. Dragomir, Stancu Marin, Dumitru Licuță, Radu Neagu, comunistul Iacob Chiriță, candidatul de partid Ilie Pandele, Ecaterina Lupescu, Constantin Petre, Tudor Georgescu, ori grădinarul Neacșu Marin și alții.

Colectiviștii din Grădinari au pornit temeinic la drum. Recoltele lor bogate, via încărcată de rod, ferma de animale, veniturile la ziua-muncă, n-au trecut nebăgate în seamă. Acum cîteva zile numeroase familii de țărani muncitori s-au înscris în gospodărie.

— Ce era să mai aștept? cînd am văzut cît de repede și de spornic se dezvoltă gospodăria colectivă? Mi-am îndemnat vecinii și cunoscuții și ne-am înscris, căci oricine vede că asta e calea cea largă a belșugului, mi-a spus Gh. Stroe, proaspătul colectivist de la Grădinari.

I. TERBESCU

BUCUREŞTIUL împlineşte 500 DE ANI

La 20 septembrie 1959, Bucureştiul — oraşul nostru drag, Capitala Republicii Populare Romîne, împlineşte 500 de ani de existenţă. Istoriceşte aceasta-i vîrsta oraşului nostru şi pentru a o stabili ne reîntoarcem la cea mai veche menţiune documentară.

La 20 septembrie 1459 domnitorul Vlad Ţepeş dînd un hrisov prin care întărea proprietatea unor boieri olteni asupra cîtorva moşii din părţile Mehedinţilor scutindu-le de dări, pomenea pentru prima dată numele acestui oraş, căci documentul, scris în limba slavonă, se încheia cu următoarele cuvinte: „S-a scris în septembrie 20, în cetatea Bucureşti, în anul 6968 (1459)".

Bucureştiul, noua cetate, şi-a început dezvoltarea sa luptînd pentru înlăturarea cu cetatea de scaun a domnilor munteni, Tîrgoviştea. În secolul al XVI-lea, datorită înfloririi sale economice şi politice, cetatea Bucureştiului devine capitala Ţării Romîneşti. Turcitul Mircea Ciobanul este primul domnitor care şi-a statornicit curtea domnească la Bucureşti.

Primul document care ne oglindeşte o parte din viaţa tinerei cetăţi datează din 13 mai 1563. În el se vorbeşte de existenţa unui bazar cu o seamă de negustori printre care şi turci, ca şi despre primii meseriaşi — croitorii.

Cea mai veche pecete a oraşului, cunoscută pînă acum, datează din 9 ianuarie 1578. Şi ceea ce este foarte curios: prima descriere a oraşului a fost făcută de un călător străin, francezul Pierre Lescalopier, jurist din Paris, care în anul 1574 a trecut prin Bucureşti venind de la Constantinopole. Datorită însemnărilor acestuia aflăm cîteva interesante descrieri ale oraşului.

„Venirăm la Bucureşti noaptea. Zidurile acestui oraş sînt din trunchiuri mari de copaci înfipţi în pămînt, unul răzimîndu-se pe altul şi legate împreună cu grinzi în curmeziş, prinse de acele trunchiuri cu legături de lemn; oraşul e podit cu trunchiuri de copac... Prin Bucureşti trece un rîu care se cheamă Dîmboviţa".

Autorul mai face o amănunţită descriere a palatului domnesc, a oraşului („A doua zi ne-am dus prin oraş unde n-am văzut nici o clădire frumoasă") etc.

Înăsprirea jugului otoman împiedică înflorirea oraşului, aşa cum a împiedicat întreaga dezvoltare economică a ţării. După marea bătălie de la Călugăreni, Bucureştiul este prădat şi pustiit de turci. Dar se reface din nou prin hărnicia şi curajul locuitorilor săi. În prima jumătate a veacului al XVII-lea cuprindea vreo 1.500 de case şi 20.000 de locuitori. Se dezvoltă însă necontenit ajungînd treptat, din punct de vedere economic şi politic primul oraş din Ţara Romînească şi din sud-estul Europei. Pieţele oraşului sînt pline de mărfuri scumpe aduse de negustorii italieni, greci, armeni şi turci. „La curte, după cum notează un alt călător străin, erau foarte mulţi boieri, ceremoniile foarte lungi şi un mare lux în îmbrăcămintea oamenilor şi a cailor". Dar viaţa ţărănimii şi a sărăcimii tîrgurilor este foarte grea. De aceea izbucnesc deseori răzmeriţe îndreptate împotriva marii boierimi. O cronică din secolul al XVIII-lea scrie că prin ţară şi prin Bucureşti gemea norodul de biruri şi silnicii.

În decursul războaielor ruso-turce trupele ruseşti, ajutate şi de „volintirii" romîni au dus lupte pe teritoriul ţărilor romîne eliberînd şi Bucureştii. Tot în această perioadă în oraş încep să apară primele ateliere manufactiere care aparţineau fie domnitorilor, marii boierimi sau negustorilor. Se duc acţiuni de modernizare şi dezvoltare a oraşului, se înfiinţează oastea naţională. Începînd din anul 1828 au început să apară la Bucureşti ziare romîneşti.

Anul revoluţionar 1848 a înscris o nouă pagină luminoasă în istoria Bucureştiului, ca şi anul 1859 cînd prin voinţa maselor s-a înfăptuit unirea celor două ţări romîne — Ţara Romînească şi Moldova.

Odată cu creşterea şi maturizarea clasei muncitoare oraşul a devenit leagănul luptei revoluţionare a poporului pentru eliberarea de sub jugul oricărei exploatări şi asupriri. În Bucureşti s-au organizat şi desfăşurat marile bătălii de clasă ale proletariatului, eroicile lupte din februarie 1933, organizate şi conduse de către Partidul Comunist, pentru o viaţă mai bună, împotriva exploatării, pentru apărarea independenţei ţării, împotriva fascismului.

În Bucureşti, la 23 August 1944, forţele patriotice populare, însufleţite de un puternic patriotism, au dat lovitura nimicitoare dictaturii fasciste, aprinzînd flacăra insurecţiei armate organizată şi condusă de partid.

Bucureştiul nostru drag, astăzi mai înfloritor ca oricînd, plin de frumuseţe şi strălucire, împlineşte 500 de ani de existenţă. Să-l felicităm şi să-l îmbrăţişăm ca pe o fiinţă dragă şi scumpă.

TINEREŢE

Milca Mileva tractoristă tînără şi frumoasă, nu este venită de mult timp în staţiune. Munca ei la noul S.M.T. a început într-o dimineaţă de vară limpede, pe vremea cînd lanurile de grîu băteau în galben, aşteptau secerătorii.

Tractoriştii din staţiune au primit-o atunci cu bucurie. Citiseră în ziare că este fruntaşă în campania însămînţărilor de primăvară. De ce se muta aici, dintr-un S.M.T. unde se evidenţiase, nu a putut însă nimeni să priceapă. Peniu, cel mai bun tractorist în staţiunea în care venise fata cu obrajii rumeni şi cu ochii albaştri ca două flori, a fost însă singurul care nu şi-a pus niciodată această întrebare. Pe el altceva îl preocupa. Poate de aceea devenise de nerecunoscut.

— Să nu fii bolnav; te-ai schimbat la faţă, îşi dădeau cu părerea ceilalţi tractorişti.

— N-am nimic; vi se pare, răspundea Peniu fără a ridica ochii din pămînt.

Noaptea în cîmp, cînd toţi dormeau, Peniu sta şi privea adesea, ore în şir bolta înstelată. Cînd se gîndea la Milca totul îi părea mai frumos: cerul, pămîntul, lanurile şi florile cîmpului. Cîteodată vîntul aducea dinspre sat un glas de fetişcană, o melodie dulce, care îi amintea şi mai mult de Milca. În ziua cînd a venit în staţiune, veselă, zglobie, a întrebat deodată:

„Cine e Peniu Fodorov?".

„Eu sînt", a răspuns el, în timp ce Milca îl cerceta veselă, din cap pînă în picioare cu ochii ei albaştri.

„Credeam că o să întîlnesc un om în vîrstă" a zis ea, rîzînd copilăreşte.

Şi iată acum, în noaptea aceasta frumoasă de vară, toate vorbele de atunci ale Milcăi îi revin în minte.

...Peniu a fost pînă acum mereu fruntaş pe staţiune, dar de la venirea Milcăi l-a cuprins parcă îndoiala. La început poate fiindcă ştia că fata aceasta este doar o tractoristă vestită. Apoi a părăsit şirul acestor gînduri. Altceva începuse să-l preocupe. „Îi sînt oare drag pe jumătate cît îmi este ea mie?" se întreba adesea Peniu şi se simţea atît de fericit cînd o vedea, cînd sta de vorbă cu ea, în repaus.

Dar a trecut vara, au plecat berzele şi rîndunelele, iar toamna înainta cu paşi tot mai repezi. Tractoriştii de la S.M.T. Slovanscă terminaseră cu bine însămînţările, iar acum trecuseră să facă arături adînci de toamnă pentru însămînţările de primăvară. Tractoarele n-au de loc odihnă şi umplu văzduhul cu păcănitul lor. Iar tractoriştii muncesc pe întrecute. Într-o zi, însă tractorul lui Peniu s-a oprit în brazdă şi n-a vrut să se mai urnească. Milca a venit îndată, peste cîmp, să-i dea ajutor. Cînd a văzut-o lîngă el, Peniu s-a roşit la obraz şi s-a purtat în aşa fel, încît fata a înţeles că nu vrea să primească ajutorul ei. „E mîndru" s-a gîndit ea tristă şi supărată în acelaşi timp. Nu înţelesese că Peniu se ruşinase fiindcă i se stricase tractorul. Că avea să rămînă în urmă în întrecere..., şi, neînţelegînd ce se petrece în sufletul lui Peniu, Milca s-a reîntors la tractorul ei, continuîndu-şi lucrul.

Soarele de toamnă se ascunsese după norii plumburii, vîntul ducea pe aripile sale, în depărtare, păcănitul tractorului Milcăi. Ziua era pe sfîrşite, dar Peniu tot nu reuşise să-şi repare tractorul.

Către seară, Milca a venit din nou lîngă tractorul lui Peniu.

— De ce nu vrei să te ajut? a zis ea cu glasul dulce, rugător.

— Nu poţi să-mi dai nici un ajutor; mi s-a topit un lagăr, a răspuns blînd tractoristul. Trebuie să merg la S.M.T., altceva nu am de făcut. Şi a privit-o lung, recunoscător, fericit.

A doua zi, tractorul lui Peniu mergea din nou, puternic, răsturnînd brazde adînci şi drepte. Dar tractoristul rămăsese în urmă cu lucrul.

— Să-ţi ajut măcar acum, Peniu, i-a spus Milca rugător, privindu-l drăgăstos cu ochii ei luminoşi, frumoşi ca două albăstrele.

La auzul acestor vorbe Peniu a simţit că inima îi tresaltă cu putere; deci Milca îl îndrăgeşte. Citeşte aceasta pe faţa ei, în ochii aceştia minunaţi.

— Milca, a şoptit el, ce ochi frumoşi ai tu. Şi cît de dragi îmi sînt.

În faţa lui, Milca, îmbujorată, mai frumoasă ca oricînd îi sorbea cu nesaţ vorbele. Era fericită cum nu fusese niciodată în viaţa ei. Aflase acum că Peniu o iubeşte. Un val de bucurie caldă, ameţitoare, îi cuprinsese pe amîndoi.

Cîntecul năvalnic al tractoarelor a umplut apoi şi mai mult văile, pierzîndu-şi ecoul în depărtare.

PETCO BOICINSCHI
scriitor din R. P. Bulgaria

Magazinul sătesc

Frumos aranjat, spaţios, aprovizionat cu diferite mărfuri necesare ţăranilor muncitori, iată cum arată noul magazin sătesc din comuna Moviliţa, raionul Urziceni.

Foto: LUCIAN CURSARU

NOTĂ

Unde va fi înmagazinat porumbul?

La această întrebare au datoria să răspundă tovarăşii din raionul Pogoanele care au sarcina să preia şi să depoziteze porumbul contractat. Despre ce este vorba? În aceste zile la bazele de recepţie din raion e forfotă mare. Zilnic, zeci şi sute de căruţe aduc sămînţă de floarea-soarelui. Animaţie multă e şi la baza de recepţie Pogoanele. Doar în cîteva zile a fost preluată o mare cantitate de floarea-soarelui şi tov. Petre Manca, şeful bazei de recepţie Pogoanele, spunea:

— Dacă şi în zilele următoare predările vor continua în ritmul acesta nu ştiu zău cum o să rezolvăm problema depozitării...

— Dar, totuşi, va trebui pînă la urmă s-o rezolvaţi?

— Da. Şi iată cum: punem rogojini în pătule de porumb şi depozităm în ele floarea-soarelui.

— Cum rămîne atunci cu porumbul, că dintr-un moment într-altul veţi începe preluările?

— Asta e o problemă şi mai grea. Dar o scoatem noi la capăt şi cu porumbul. Uite, am început de o zi-două să construim coşare, a arătat cu mîna înspre fundul curţii bazei de recepţie, tov. Manea.

Intr-adevăr, de cîteva zile baza de recepţie Pogoanele, văzîndu-se în situaţia de a nu avea unde să depoziteze porumbul, a început construirea a încă şase coşare. Ne întrebăm însă, oare acest lucru nu putea fi făcut mai demult, de baza de recepţie Pogoanele, care cunoştea doar posibilităţile mici de depozitare pe care le are şi cantităţile mari de porumb contractare în acest an? Evident că da dacă ar fi existat mai multă preocupare, mai multă prevedere. Ca depozitarea porumbului să poată fi făcută în bune condiţii e nevoie ca cel puţin acum, în ceasul al doisprezecelea, eforturile să fie îndreptate înspre terminarea grabnică a coşarelor provizorii şi dacă e posibil şi a măririi capacităţii lor. Cît priveşte depozitarea florii-soarelui trebuie găsită o soluţie care să nu afecteze spaţiul de depozitare a porumbului, iar produsul să poată fi păstrat mai bine decît în pătule.

B. GHEORGHE

Vînd statului importante cantităţii de lapte

Convingîndu-se de marile avantaje acordate de stat, tot mai mulţi crescători de animale din comuna Tiream, regiunea Timişoara, predau statului produsele contractate sau vînd prin sistemul de achiziţii produsele ce le prisosesc.

De la începutul anului pînă la sfîrşitul lunii august 1959, colectiviştii şi întovărăşiţii din comună au predat pe bază de contract precum şi la achiziţii 242.000 litri lapte, ceea ce reprezintă cu peste 6.000 litri peste plan.

Numai în cursul lunii august, s-au predat peste 40.000 litri lapte. Printre cei care în această lună au predat cele mai mari cantităţi de lapte se numără Mezingher Martin, Lenghel Ioan, Ciocotisan Ioan, Lieb Martin şi mulţi alţii (care au predat între 200—400 litri).

POP VASILE
corespondent

Raion fruntaş la lucrările de îmbunătăţiri funciare

Odată cu executarea muncilor de treieriş şi pregătirea lucrărilor agricole de toamnă, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Sînnicolaul Mare — raion cu agricultură complet colectivizată — şi-au intensificat eforturile pentru efectuarea unui volum însemnat de lucrări pe cele 11 şantiere de îmbunătăţiri funciare deschise în hotarele comunelor Neţău, Beşenova Veche, Sînnicolau Mare, Beba Veche, Cheglevici, Teremia Mare, Saravale, Igris, Valcani, Cenad şi Sandra-Uihei.

Pînă în prezent, participanţii voluntari — muncitori, colectivişti şi funcţionari — au reuşit să execute un volum de săpături de peste 160.930 metri cubi de pămînt, raionul cîştigînd pentru a doua oară drapelul de fruntaş pe regiune la lucrările de hidroameliorații.

I. SBIRCIOG
corespondent

Corespondent voluntar şi fruntaş în gospodăria colectivă

Cititorii ziarului nostru îşi amintesc desigur că multe materiale scurte care aduceau veşti interesante din gospodăria colectivă din Mitoc, raionul Bîrlad, purtau semnătura corespondentului voluntar Fănică Cernat.

Povestea vieţii lui este aceeaşi ca a tuturor ţăranilor săraci. Din fragedă tinereţe şi pînă prin 1949—1950, Fănică Cernat a muncit la moşierii şi chiaburii din sat. Sărăcia a cunoscut-o aşadar din plin. De aceea, cînd s-a pus problema înfiinţării gospodăriei colective din Mitoc, Fănică Cernat a fost printre primii agitatori din comună, arătînd ţăranilor muncitori drumul luminos al muncii în comun, al belşugului şi fericirii.

Au trecut de atunci 9 ani. Astăzi, toţi ţăranii muncitori din Mitoc sînt membri ai gospodăriei colective. Gospodăria numără peste 500 oi, 15 scroafe de prăsilă, 15 porci la îngrăşat, 17 vaci, iar în această toamnă va mai cumpăra încă 20 vaci, 500 găini, peste 60 de stupi de albine. Livada tînără de 3 ha, via plantată pe 8 ha, construcţiile care au fost ridicate, constituie o mîndrie a colectiviştilor din Mitoc.

Amintiri din trecut: În toate adunările generale, Fănică Cernat a cerut să se meargă pe linia dezvoltării multilaterale a gospodăriei, a sporirii averii obşteşti. În munca de fiecare zi, Fănică Cernat a fost totdeauna în fruntea muncilor. Anul trecut, producţia de porumb de pe terenul repartizat echipei lui a fost de 4.600 kg la hectar, iar pe o porţiune de două ha, s-a obţinut o producţie de 7.000 kg porumb la ha. Colectivistul Liher Ion, care lucrează în echipa lui Fănică Cernat, a primit în toamna trecută în afară de însemnate cantităţi de produse agricole cuvenite pentru zilele-muncă efectuate, şi cantitatea de 2.000 kg porumb, 840 lei, 7 kg zahăr, pentru depăşirile de plan la porumb, sfeclă de zahăr şi floarea-soarelui.

★

Realizările din comuna Mitoc, dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, nivelul de trai ridicat al colectiviştilor, iată ce l-a îndemnat pe Fănică Cernat să devină corespondent voluntar.

Greu i-a fost la prima şi la a doua scrisoare pe care le-a trimis ziarului. Cînd a văzut însă că tovarăşii din redacţie dau preţuire veştilor trimise de el, publicîndu-le în gazetă, Fănică Cernat nu s-a mai dezlipit de condei. Ziua la munca cîmpului, iar seara pînă tîrziu, la colţul roşu al gospodăriei, al cărui responsabil este, scrie veşti pentru ziarul „Agricultura Nouă" şi „Flacăra Iaşului".

La secţia de scrisori a redacţiei nu puţine sînt corespondenţele trimise de el, care ne vorbesc despre dezvoltarea gospodăriei, despre organizarea muncii în gospodărie, despre vizitele pe care le fac ţăranii muncitori din împrejurimi pentru a vedea cum se munceşte în colectivă, despre veniturile colectiviştilor din Mitoc.

Ca un adevărat corespondent de presă, Fănică Cernat arată şi lipsurile. De pildă, constatînd că gestionarul Armeiu Nicolae deschidea magazinul cooperativei după bunul său plac, sau că uita să dea restul de bani la cumpărători, Fănică Cernat a scris un articol la ziar în urma căruia organele în drept au luat măsurile necesare împotriva gestionarului.

Drept preţuire pentru fruntaşul gospodăriei şi corespondentul voluntar, colectiviştii din Mitoc l-au trimis la Roman, la şcoala de socotitori. Cea mai mare cinste pentru Făincă Cernat a fost aceea că organizaţia de bază din gospodărie i-a aprobat cererea, primindu-l în rîndurile candidaţilor de partid. 1

I. GHEORGHIU

Instantanee din Moţăţei

Necazuri

În magazinul cooperativei din Moţăţei, regiunea Craiova, a intrat un om blond, înalt, cu mîini mari şi faţa osoasă.

— Tot nu v-a venit sîrmă? se adresează puţin cam răstit vînzătorului.

— Încă nu! răspunde acesta cu un aer indiferent.

— Ce înseamnează asta, că doar n-o fi sîrmă de aur?!

Cititorul trebuie să ştie că sîrma nu-i de aur ci de aramă, din aceea care se foloseşte la instalaţia electrică. Pe omul care s-a mîniat îl cheamă Aurel Văcaru. E colectivist. Neavînd sîrmă nu se află deocamdată printre cei două sute trei zeci de abonaţi în casele cărora străluceşte becul electric. De aia e furios.

Uşa trîntită cu zgomot face să zbîrnîie lămpile nr. 5 prăfuite ca vai de ele, aduse cine ştie cînd spre vînzare...

Reflecţii într-o şedinţă

În sală era mare zarvă. Adunarea judeca pe colectivistul Gheorghe Geană. Fără aprobarea conducerii acesta luase din remiza gospodăriei o rotilă de plug.

— Cine ţi-a dat voie s-o iei? — l-a întrebat un colectivist.

— Ruginea acolo degeaba, gospodăriei nu-i era de nici un folos — a explicat împricinatul.

— Dacă am lua fiecare ce credem că nu foloseşte gospodăriei, am ieşi la pepeni.

S-a făcut propunerea ca Geană să fie sancţionat.

— Hotărît în unanimitate — anunţă preşedintele rezultatul votului.

La ieşirea din sală, Gheorghe îşi aşteaptă tatăl şi fratele.

— Şi dumneata, tată, şi tu, Floreo, aţi votat pentru?! — îi întreabă, mai mult a mirare cel sancţionat.

— Am votat! Că nu stă bine să te ţii de aşa ceva — îi răspunde bătrînul. Asta-i averea obştei, nu numai a ta!

T. OPREA

SE SCHIMBĂ FAŢA SATELOR

De curînd în comuna Mădăraş, regiunea Oradea, a fost dat în folosinţă un frumos cămin cultural dotat cu bibliotecă, sală de şah şi sală de spectacole. În fotografie: exteriorul noului cămin

RECENZIE

I. Cozma: Agricultura Republicii Populare Romîne pe drumul socialismului

Lucrarea tovarăşului Ion Cozma, ministru al Agriculturii şi Silviculturii recent apărută în Editura Politică — reprezintă un tablou elocvent al evoluţiei agriculturii ţării noastre, îndeosebi după reforma agrară din 1945.

Este un merit incontestabil al lucrării de a ne înfăţişa o sinteză substanţială a principalelor caracteristici ale agriculturii Romîniei burghezo-moşiereşti.

Romînia făcea parte din grupul ţărilor slab dezvoltate economic şi industrial, fiind considerată de capitalişti „ţară eminamente agricolă". Starea agriculturii ţării nu oglindea altceva decît politica moşierimii şi burgheziei de sărăcire a pămîntului şi de jefuire şi asuprire a ţărănimii. Pentru a explica recoltele din ce în ce mai scăzute ce se obţineau, în urma degradării solului, se invoca legea fertilităţii descrescînde, teorie falsă, respinsă categoric de ştiinţă şi practică. Lipsa oricăror măsuri antierozionale a dus la degradarea a mii de hectare în cîmpia Transilvaniei şi Podişul Moldovei.

Pentru a ne da seama de starea înzestrării tehnice a agriculturii — trebuie menţionat faptul că la data eliberării mai existau încă 25.000 pluguri de lemn. Numărul tractoarelor era foarte redus: un tractor revenea la mai bine de 2.400 ha. teren, şi acestea — cîte erau — nu constituiau decît un mijloc în plus de exploatare în mîinile moşierilor şi chiaburilor.

Din totalul gospodăriilor ţărăneşti 36,9 la sută nu aveau nici măcar o vită de muncă, iar 10,9 la sută aveau o singură vită. În 1935 pentru cele 9.000 comune mari existau în serviciile agricole judeţene abia 292 ingineri agronomi. Aşa-zisele reforme agrare — înfăptuite de burghezo-moşierime nu au rezolvat şi nici nu au căutat să rezolve problema agrară. În urma lor ţărănimea a rămas mai săracă, moşierimea la fel de puternică iar numărul chiaburilor a crescut.

În toţi aceşti ani grei, singura clasă şi singurul partid care s-au preocupat şi au căutat să atragă ţărănimea spre o viaţă mai bună şi la lupta împotriva exploatării au fost clasa muncitoare şi gloriosul ei partid.

Cu aceeaşi forţă sugestivă de prezentare a desfăşurării evenimentelor, în cea de-a doua parte a lucrării autorul ne face o amplă şi însufleţită expunere a succeselor obţinute în dezvoltarea agriculturii în anii puterii populare.

Fundamental deosebită de precedentele, prin faptul că s-a făcut pe principiul confiscării şi nu al răscumpărării pămîntului moşieresc, reforma agrară din 1945 a înfăptuit răsturnarea vechei stări a lucrurilor. În urma ei ţărănimea a primit 1.500.000 ha. Reforma agrară a constituit prima lovitură dată din plin pentru dărîmarea puterii economice a burghezo-moşierimii. Doborîrea monarhiei şi actul naţionalizării au consolidat reforma agrară şi i-au intensificat efectul. De acum se putea pune sarcina construirii socialismului atît la oraşe cît şi la sate.

Istorica Plenară a C.C. al P.M.R. din 3-5 martie a arătat cu claritate că singura cale corespunzătoare ţelurilor şi intereselor ţărănimii muncitoare este calea socialismului, a unirii gospodăriilor individuale în unităţi cooperatiste de producţie. Plenara a stabilit totodată şi care sînt sarcinile ce revin G.A.S.-urilor şi S.M.T.-urilor în vederea realizării acestui scop.

Ca rezultat al grijii şi îndrumării permanente a partidului şi guvernului, la 1 iulie 1959 sectorul socialist-cooperatist cuprindea 68,8 la sută din totalul familiilor şi 56,3 la sută din suprafaţa agricolă cooperativizabilă, iar împreună cu gospodăriile agricole de stat asigură cea mai mare parte din producţia agricolă-marfă.

Agricultura socialistă este de neînchipuit fără tractoare, combine şi alte maşini agricole, fără îngrăşăminte minerale şi substanţe chimice pentru distrugerea buruienilor şi dăunătorilor. Graficile, extrem de folositoare lucrării, ne aduc în faţă alte cifre extrem de concludente. La 1 iulie 1959 agricultura noastră socialistă dispunea de 50.200 tractoare, faţă de 4.858 cîte avea în anul 1938. Astăzi tractorul UTOS-27 poate sta cu succes alături de orice marcă străină.

Statul democrat popular a dezvoltat de asemenea industria producătoare de maşini şi unelte agricole, a reconstruit şi dezvoltat industria chimică pe baze moderne. În anul 1959 producţia de îngrăşăminte chimice va fi de peste 280.000 de tone.

În afară de utilajul tehnic agricultura ţării a fost înzestrată cu ingineri şi tehnicieni de înaltă calificare. În decurs de 8 ani numărul absolvenţilor institutelor agricole superioare a fost de 3 ori mai mare decît al absolvenţilor dintr-o perioadă de 36 de ani sub vechiul regim. Pentru elaborarea măsurilor agricole cele mai potrivite cu condiţiile agropedologice ale ţării, au fost înfiinţate un mare număr de institute de cercetări. Astfel, sectorul de cercetare ştiinţifică din agricultură capătă largi perspective de dezvoltare.

Lucrarea subliniază, de asemenea, rolul gospodăriilor agricole de stat şi S.M.T.-urilor ca pîrghii importante în lupta pentru socialism. Acestea şi-au realizat pe deplin sarcinile, aplicînd tehnica cea mai avansată şi obţinînd recolte bogate. Consfătuirea de la Constanţa a consfinţit şi succesele dobîndite de gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile agricole şi a arătat că acestea au devenit centre de atracţie pentru restul ţărănimii.

Autorul acordă, de asemenea, o atenţie deosebită creşterii simţitoare a bunăstării şi nivelului de trai al ţărănimii noastre muncitoare în anii regimului de democraţie populară înfăţişînd documentat condiţiile care au chezăşuit aceste succese.

În partea a treia a lucrării, în capitolul intitulat „Spre noi succese" — autorul înfăţişează tabloul de perspectivă a agriculturii în anii ce urmează: se vor mări suprafeţele de teren ameliorate şi îndiguite, se va ajunge la recolte de 6.000 kg de porumb la hectar şi la 3 500—4.000 kg de grîu la hectar, va creşte înzestrarea tehnică a agriculturii etc.

Autorul încheie arătînd că sub conducerea înţeleaptă a partidului se făureşte o agricultură înaintată, capabilă să dea un belşug de produse agricole, care va contribui la realizarea unui înalt nivel de trai pentru oamenii muncii de la oraşe şi sate. Iar aceasta este posibilă, numai pe calea transformării socialiste a agriculturii, cauza ridicării agriculturii fiind cauza întregului popor.

Prin importanţa şi varietatea problemelor tratate, lucrarea reprezintă un aport preţios, ştiinţific, la cunoaşterea aprofundată a drumului istoric parcurs în dezvoltarea sa de agricultura ţării noastre. Lucrarea tovarăşului I. Cozma capătă prin construcţia sa economică, sintetică, prin conţinutul său bogat de idei, o largă utilitate pentru toate categoriile de cititori din ţara noastră şi contribuie la îmbogăţirea literaturii noastre politico-economice.

Cînd lipseşte evidenţa realizărilor în întrecerea socialistă

Cine poposeşte pentru întîia dată la gospodăria agricolă de stat Feteşti, regiunea Constanţa, este plăcut impresionat de faptul că gazeta de perete prezintă articole legate de munca din gospodărie, că la panoul de onoare sînt popularizaţi numeroşi muncitori din diferite sectoare de activitate — şi că la gazeta satirică intitulată „Ariciul", sînt combătute, sub forma unor caricaturi, manifestările nesănătoase ale unor tehnicieni şi muncitori ca, de pildă, mecanicul şef Păunescu Alexandru, tractoristul Iordăchescu Vasile sau tîmplarul Paul Ion.

Impresia bună de la început se risipeşte însă încetul cu încetul dacă analizează modul cum îşi desfăşoară activitatea comitetul de întreprindere — şi mai ales cînd află cum şi cine face popularizarea frumoaselor rezultate obţinute în gospodărie.

Nu de mult, am stat de vorbă îndelung cu tov. Barbu Ion, preşedintele comitetului de întreprindere. Din capul locului m-a surprins faptul că, venind vorba despre angajamentele pe care muncitorii şi le-au luat cu privire la obţinerea unor cît mai importante economii în acest an, tov. Barbu mi-a dat să citesc o dare de seamă în care o serie de cifre erau eronate, indicîndu-se ca realizări din acest an, unele obţinute în... 1958.

— Gospodăria de stat Feteşti a realizat deja 1.500.000 de lei din beneficiul de 2.098.000 lei pe care-l are planificat. Cine-s fruntaşii? Cine a contribuit cel mai mult la obţinerea acestui succes?

— Fruntaşii îi puteţi afla la panoul de onoare, mi-a spus tov. Barbu. Dar staţi că-i am şi eu notaţi undeva...

După vreo zece minute cînd s-a înapoiat, mi-a arătat într-un carnet în care erau notate cîteva nume: tractoriştii Stranaica Constantin şi Toma Ioniţă, brigadierul Vasile Păuna din sectorul ovin, pomicultorul Vlad Gheorghe şi ciobanul Munteanu Iosif...

Tov. Barbu nu ştia pentru ce anume aceştia au fost confirmaţi fruntaşi, astfel încît am plecat să cercetez ...panoul de onoare. E drept că aici, pe benzi scurte de hîrtie, erau înşiruite numele a mai bine de 20 de muncitori şi tehnicieni. În dreptul unora se specificau meritele, dar cifrele de producţie erau vechi (de pildă despre tov. Bistriceanu A., Grosu Stere şi Nedovescu Georgeta se arăta că au obţinut economii în sectorul porcin, **pînă la 1 iunie**, în valoare de 120.000 lei). În dreptul altora specificarea meritelor era vagă, lipsită de date concrete. Ceva mai mult, la panou erau popularizaţi şi unii muncitori care nici nu mai lucrează în gospodărie, ca de exemplu mulgătorul Petrişor Tănase, căruia îi erau atribuite succese fanteziste (4.000 litri de lapte lunar de la fiecare vacă furajată!).

Explicaţia acestei situaţii constă în aceea că la gospodăria de stat Feteşti, comitetul de întreprindere desfăşoară o slabă muncă sindicală: tov. Neagu Iulian, tractorist, care răspunde de problema muncii de masă în producţie — deci de întrecerea socialistă — tov Stan Gh., pomicultor, care răspunde de problema muncii culturale de masă, nu se ocupă şi de sarcinile pe care le au pe linie sindicală. Popularizarea fruntaşilor este făcută voluntar la panoul de onoare de către tov. Voicilă Mihai, din serviciul administrativ, care nu face parte nici din comitetul sindical şi nici măcar din colectivul gazetei de perete. Neexistînd cît de cît o evidenţă clară a rezultatelor obţinute, erorile la panoul de onoare sînt de neevitat.

La gospodăria de stat Feteşti există numeroşi muncitori vrednici care au obţinut şi obţin în fiecare lună succese importante. Aşa sînt tractoristul Popa Leon din brigada a 4-a, mulgătorii Vălean Ion şi Stalcovici Ion, îngrijitorii de porcine Bostan Maria şi Manea Florian. Faptul că planul de arături de vară a fost aici cu mult depăşit — gospodăria situîndu-se în această privinţă fruntaşă pe raion — că planul de producţie la lapte şi la creşterea în greutate la porci a fost depăşit etc., constituie rezultate ce merită a fi pe larg popularizate.

Pentru aceasta însă e necesar ca pe viitor comitetul de întreprindere să analizeze periodic cum se desfăşoară întrecerea socialistă între muncitori pentru obţinerea de economii şi scăderea preţului de cost al produselor.

Buna evidenţă a rezultatelor întrecerii socialiste trebuie să stea în centrul preocupărilor comitetului sindical — şi îndeosebi a tov. Neagu Iulian. De asemenea, este necesar să se acorde atenţia cuvenită organizării consfătuirilor de producţie, în cadrul cărora pot şi trebuie să fie popularizaţi fruntaşii şi criticaţi cei delăsători în muncă. Însfîrşit, socotim că, pentru îmbunătăţirea muncii sindicale, e nevoie ca tovarăşii din comitetul sindical raional să sprijine în mai mare măsură decît pînă acum comitetul de întreprindere al gospodăriei de stat.

AL. RAICU

In gospodăriile colective din regiunea Timișoara

Gospodăriile colective din regiunea Timișoara au obținut la culturile recoltate pînă acum producții mari, cu mult superioare celor realizate cu cîțiva ani în urmă în gospodăria individuală. Valorificînd însemnate cantități de produse, gospodăriile colective au realizat mari venituri bănești. Gospodăria colectivă din Nădlac, de exemplu, a obținut în primele 8 luni ale acestui an un venit de 5.427.000 lei, iar gospodăria colectivă din Rovine de 4.323.000 lei.

Recoltele bogate și veniturile mari realizate au permis gospodăriilor colective să repartizeze colectiviștilor pentru zilele-muncă efectuate, însemnate cantități de produse și importante sume de bani. Familia colectivistului Francisc Meszaros, membră a gospodăriei colective din Cenad, gospodărie care a împărțit ca avans cîte 4 kg grîu la ziua-muncă, a primit pentru cele 667 zile muncă 2.668 kg de grîu, 420 kg de orz, precum și 5.536 lei. De asemenea, familia colectivistului Gheorghe Bădăneaț din comuna Fibiș a primit ca avans de 40 la sută pentru cele 741 zile-muncă făcute în gospodărie 3.853 kg grîu, 741 kg orz, precum și o însemnată sumă de bani.

Cantități mari de produse primite ca avans de 40 la sută au dus acasă membrii gospodăriilor colective din Nădlac, Jamu Mare, Cenei și altele, care au repartizat cîte 4 kg grîu la ziua-muncă.

Pînă acum, în 250 de gospodării colective din regiunea Timișoara s-au împărțit avansuri de 40 la sută.

În aceste zile

Pentru a pune o bază trainică recoltei anului viitor colectiviștii din comuna Ciocîrlia de jos, raionul Medgidia, dau zor cu executarea lucrărilor pregătitoare ale campaniei de toamnă. Ascultînd îndemnul inginerului agronom, ei au pregătit cum se cuvine terenul, iar cele 150.100 kg. sămînță de grîu, 14.000 kg. secară și 15.000 kg. orz, sînt selectate și tratate gata de a fi însămînțate.

Pentru ca lucrările de însămînțare să se desfășoare în bune condiții s-a repartizat utilajul pe oameni și brigăzi care vor lucra cu el pînă la sfîrșitul campaniei.

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

Din experiența gospodăriei colective Silistraru

Baza furajeră și creșterea animalelor

Pînă acum cîțiva ani, în gospodăria colectivă „I. L. Caragiale" din Silistraru, raionul Brăila, nu s-a dat atenția cuvenită creșterii animalelor.

Mergînd pe linia arătată de consfătuirea de la Constanța, pe lîngă mărirea șeptelului, colectiviștii din Silistraru au acordat și acordă o deosebită atenție și asigurării bazei furajere. Acest lucru l-au realizat prin plante furajere cultivate și prin însilozări. In anul trecut, bunăoară, suprafața cultivată cu plante furajere a fost de peste 180 de ha, iar cantitatea de furaje însilozate a ajuns la 1250 de tone. Folosind în hrana animalelor un furaj de calitate bună și în cantități suficiente, îngrijitorii de animale au reușit să obțină în 1958 producții sporite. La lapte de vacă, de exemplu, producția medie de la cele 44 de vaci a fost de 1.312 litri, la lapte de oaie de 36,5 litri iar la lînă de 2,2 kg, pe cap de animal.

Dacă ținem seamă că efectivul nu este format din animale de rasă (marea majoritate a vacilor sînt corcituri, iar oile sînt de rasă spancă) aceste producții pot fi considerate bune. Obținînd aceste producții, gospodăria a încasat în anul trecut din vînzarea produselor animaliere frumoasa sumă de 366.144 lei. Aceste rezultate au constituit un puternic imbold în munca colectiviștilor pentru dezvoltarea continuă a sectorului zootehnic și sporirea producției pe cap de animal. In planul de producție pe 1959, de pildă, s-a prevăzut ca numărul taurinelor să ajungă la 300 capete din care 120 de vaci cu lapte, cel al porcinelor la 300 capete din care 140 scoafe fătătoare, al ovinelor la 1.400 capete, iar al păsărilor la 800 capete. Paralel cu mărirea numărului de animale, colectiviștii din Silistraru și-au propus să obțină și producții sporite. La lapte vacă, de pildă, s-a prevăzult 1.600 litri, la lapte de oaie 45 litri, la lînă 2,8 kg, iar la purcei 14 capete pe cap de scroafă de la două fătări.

Pentru a realiza și chiar depăși aceste producții, gospodăria a pus un accent deosebit pe asigurarea bazei furajere. Astfel, pe lîngă cele 70 de ha lucernă veche, în toamnă au fost însămînțate 70 de ha cu secară pentru masă verde, iar în primăvară 50 de ha cu iarbă de Sudan pentru fîn, 50 de ha cu borceag (din care 40 de ha pentru fîn și 10 ha pentru siloz), 47 de ha cu porumb pentru siloz. De asemenea, în miriște au fost însămînțate cu porumb încă 16 ha, 15 ha cu orz în amestec cu ovăz, pentru fîn și 8 ha cu sfeclă furajeră. Totodată, au mai fost însămînțate 15 ha cu porumb în amestec cu floarea-soarelui și 8 ha amestec de porumb, floarea-soarelui și fasole urcătoare. In total, gospodăria a cultivat plante furajere în acest an pe aproape 350 de ha.

Cultivînd plante furajere diferite și pe o suprafață așa de mare, colectiviștii din Silistraru au asigurat animalelor cantitățile suficiente de nutrețuri de bună calitate pe tot timpul anului. Cu masă verde s-a început hrănirea animalelor încă înainte de a se termina silozul din anul trecut. De asemenea, pentru a avea și la iarnă un furaj de bună calitate, în gospodărie s-au însilozat 535 tone de lucernă, borceag și secară masă verde și alte ierburi. Acum se însilozează din plin porumbul. In total se vor însiloza aici peste 2.500 tone de diferite furaje.

Pe lîngă acestea, la fondul de furaje s-a repartizat din noua producție 25.000 kg orz, 15.000 kg ovăz și 10.000 kg mazăre, iar la recoltatul porumbului se va reține 200.000 kg porumb boabe.

Avînd o asemenea bază furajeră s-a putut mări pînă acum efectivul de vaci cu lapte la 78 capete (se vor mai cumpăra 18 vaci) cel al scroafelor fătătoare la 99, al oilor la 1.171 (se vor mai cumpăra circa 1.400) iar cel al păsărilor la 2.676 capete.

Succese de seamă s-a obținut în această gospodărie, ca urmare a introducerii conveierului verde în hrana animalelor, și în ce privește sporirea producției pe cap de animal. La lapte de vacă producția medie zilnică a fost pînă acum de 8 litri, ceea ce înseamnă că se va realiza o producție medie de cel puțin 1800 litri pe cap de vacă furajată. La lînă s-a realizat cîte 2,6 kg de fiecare oaie ,iar la lapte de oaie cu 1.897 litri peste ce au avut planificat. Pînă acum gospodăria colectivă din Silistraru a predat statului pe bază de contract 38.000 litri de lapte de vacă și oaie, 5.558 kg carne de porc, vită și ovine, și 814 kg lînă, realizînd un venit de peste 163.000 lei. In curînd gospodăria colectivă din Silistraru va preda încă 70 porci grași, pe care îi are contractați.

Practic vorbind, asigurarea unei puternice baze furajere, duce la dezvoltarea creșterii animalelor, la obținerea unor producții și venituri sporite.

V. CAZACU

În G.A.C. din raionul Huși

Avansuri de 40 la sută

La cele 35 gospodării agricole colective din raionul Huși s-a împărțit avansul de 40 la sută. Datorită faptului că gospodăriile agricole colective au obținut în vara aceasta producții între 1.500—3.000 kg în medie la grîu și 1.800—2.800 kg orz la ha, colectiviștilor le-au revenit mari cantități de cereale pentru zilele-muncă efectuate. Astfel, colectiviștii Fulga Gheorghe și Spiru Dumitru din gospodăria agricolă colectivă „Unirea" din satul Novaci, comuna Duda, au primit în afară de 740 kg grîu și respectiv 720 kg grîu și sumele de 1.110 lei și 1.035 lei fiecare.

Cantități însemnate de produse au primit și membrii gospodăriei agricole colective „Veac Nou" din Bradicești, comuna Dolhești cum sînt: Toma Evdochiu — 780 kg grîu și 340 kg orz, Leonte Ioan — 900 kg cereale, iar Vasile Ursache a primit 800 kg grîu și 400 kg orz, în afară de bani.

Cantități mari de cereale au primit și colectiviștii din Podul Hagiului, Gura Văii și din alte gospodării agricole colective.

IUJU SCHAFFER
corespondent

CIFRE și fapte

● *Gospodăria colectivă „N. Bălcescu" din comuna Găvănești, raionul Balș, a obținut în acest an 2.041 kg grîu la hectar. Zilele trecute, colectiviștii au primit drept avans de 40 la sută cîte 4 kg grîu și 5 lei la ziua-muncă.*

● **Gospodăriile colective din regiunea Pitești, au obținut în vara aceasta producții sporite de cereale. Bunăoară, gospodăria colectivă din Văleni-Podgoria, a obținut 2.250 kg grîu la hectar, cea din Sutești — 3.400 kg. grîu la ha, cea din Noapteș — 2.035 kg, iar gospodăria colectivă „Steaua Roșie" din Potcoava a obținut 3.056 kg orz la hectar.**

● *Brigada piscicolă a gospodăriei colective „16 Februarie 1933" din comuna Ciupercenii Vechi, raionul Calafat, condusă de brigadierul Ion Mărgărit, a adus pînă acum gospodăriei un venit de circa 35.000 lei rezultați din peștele prins de membrii brigăzii.*

Experiența unei brigăzi fruntașe

De fel de prin părțile Rîmnicului Vîlcii, din comuna Cîineni, Ion Popescu, șeful brigăzii a III-a de la S.M.T Grădiștea, a venit la București unde a învățat meseria de tractorist. După terminarea școlii a fost repartizat la S.M.T. Cocloc. Destoinic fiind, conducerea stațiunii l-a trimis la Uzinele de tractoare din Orașul Stalin pentru specializare pe tractorul K.D. In august 1951 a fost repartizat la noua stațiune din Grădiștea. Aici, peste un an i se dă conducerea unei brigăzi. De atunci și pînă în prezent (cu o întrerupere cînd și-a făcut stagiul militar) muncește cu vrednicie și obține an de an succese deosebite în muncă. In campania de vară din acest an a cîștigat titlul de brigadier fruntaș pe regiune.

— Tot „secretul" îmi spune mecanicul șef al stațiunii tov. ing. Pîrlea constă îndeosebi în buna reparație și mai ales întreținere a utilajului, în folosirea la maximum a puterii tractoarelor și a timpului bun de lucru.

În perioada de iarnă, tractoriștii din brigadă au căutat ca reparațiile să fie de cea mai bună calitate. Șeful de brigadă nu a admis ca motorul să fie dat jos de pe bancul de rodaj pînă ce nu a întrunit toate condițiile cu privire la putere, consum de carburanți etc.

Seara sau dimineața, în campaniile de exploatare, îngrijirea tehnică zilnică este respectată și executată cu minuțiozitate. Gospodarul brigăzii, pontatorul alimentator, Mircea Preda nu alimentează tractorul respectiv pînă cînd nu e asigurat de șeful brigăzii că a fost curățat, gresat. Alimentarea se face din cisternă în rezervorul tractorului, direct prin furtun, în afara contactului cu aerul. Toate acestea au permis mecanizatorilor din brigadă să prelungească mult viața tractorului între două reparații, să economisească mari sume de bani la piese de schimb și materiale. Pînă acum, de la începutul anului nici unui tractor din brigadă nu i s-a făcut vreo reparație, cu toate că au realizat fiecare între 521-760 hantri. Toți tractoriștii brigăzii vor să-l urmeze pe Dumitrache Apostol care a făcut MTZ-ului său prima reparație generală după 2.000 de hantri executați. De altfel ei au economisit în acest an (în afara de cei de pe tractoarele noi UTOS-27, venite de curînd în stațiune) cîte circa 14.000 lei, contravaloarea unei reparații generale și a unei îngrijiri tehnice nr. 3 și 4.

Pe de altă parte, îndrumați de șeful brigăzii, tractoriștii au folosit judicios puterea tractorului, utilizînd cele mai potrivite viteze de înaintare a agregatelor, lucrînd totodată în schimburi prelungite. In felul acesta au depășit cu ușurință normele de lucru și au redus mult consumul de carburanți. La arături bunăoară, ei realizează zilnic cîte 5-6 și chiar 7 ha., dînd lucrări de cea mai bună calitate. Aproape cîte 3 planuri pe campanie au realizat în vară tractoriștii Apostol Dumitrache, Dumitru Alexandru, Ioniță Mișu și Nițu Gheorghe; între un plan și jumătate și două planuri au făcut și ceilalți membrii din brigadă: Trandafir Dumitru, Negrea Aurică și Gavrilă Temistocle. Față de cei 827 hantri planificați, brigada a executat 1.704 hantri, adică peste două planuri pe campanie. Același frumos rezultat au obținut membrii brigăzii și în primăvară: planul de producție a fost realizat în proporție de 208 la sută. Economiile de carburanți ale brigăzii se numără cu miile de kilograme. Pînă în prezent s-a economisit peste un vagon de carburanți și lubrifianți. Consumul de carburanți a fost redus de la 14,6 kg. planificat la 11,5 kg., deci la executarea fiecărui hantru s-au economisit în medie cîte 3,1 kg. motorină.

Ca urmare a marilor depășiri ale planului de producție, economisirii de piese de schimb, carburanți și lubrifianți, mecanizatorii brigăzii au încasat salarii mari. In luna august, de pildă, nici un tractorist nu a primit salariu sub 1.600 lei, tractoriștii Nițu Gheorghe și Dumitru Trandafir încasînd cîte 2.589 și respectiv 2.237 lei, iar șeful brigăzii, Ion Popescu — 2.611 lei. Deosebit de aceasta ei au de primit și mari premii în bani cuprinse între 3.000-4.000 lei. Cîștigînd lună de lună mari sume de bani, fiecare mecanizator din brigadă și-a cumpărat mobilă aparate de radio, biciclete, 4 din ei și-au făcut case noi...

De curînd noua ediție a foii volante a stațiunii anunța că vrednicii mecanizatori din brigada a III-a au adus o contribuție de seamă la realizarea celor peste 87 procente din întreg planul anual pe stațiune, la reducerea prețului de cost al hantrului cu 25,29 lei, la economisirea celor 400.492 lei, cu 123.887 lei peste angajamentul luat.

I. LEȘEANU

La G. A. S. Cocargeaua

Construindu-se în regie proprie se obțin rezultate bune

Cine are prilejul să străbată în aceste zile secțiile gospodăriei de stat Cocargeaua, regiunea Constanța, nu poate să nu fie surprins de numărul mare de construcții ce se ridică aci.

Ceea ce trebuie subliniat din capul locului, este faptul că lucrările construcțiile din această unitate se execută în regie proprie. Cît de importante economii se realizează datorită acestei forme de organizare a lucrărilor reiese din aceea că dacă ele ar fi fost executate de T.R.C.L. Constanța (Trustul regional de construcții locale) ar fi necesitat aproape o sumă dublă decît cea cheltuită potrivit sistemului în regie proprie.

Nu trebuie să se creadă că gospodăria de stat Cocargeaua nu s-a izbit de greutăți serioase în îndeplinirea planului de construcții, începînd chiar cu documentația lucrărilor respective. Proiectele construcțiilor au sosit abia la 29 aprilie. Pe de altă parte săptămîni în șir s-a știut că șantierele vor fi deschise de T.R.C.L., dar abia la sfîrșitul lunii mai trustul a anunțat că nu va putea contracta și construcțiile de aci.

Totuși, conducerea gospodăriei a pornit la muncă în chip sîrguincios. Știindu-se că prima și cea mai importantă sarcină, în vederea asigurării condițiilor bune de lucru, este aducerea materialelor necesare, eforturile principale au fost canalizate la început în această direcție.

Sub conducerea tehnicianului Amarezean Dumitru, (care și-a ridicat gradul de calificare pornind la învățătură dintre muncitorii permanenți ai gospodăriei), transportul cărămizilor, cimentului, lemnăriei, țiglei, plăcilor de bitum etc. s-a făcut și ziua și noaptea, folosindu-se cu chibzuință toate mijloacele de transport disponibile din gospodărie. Merită a fi menționat în mod deosebit că transportul a peste 300.000 cărămizi s-a făcut într-un timp record. In felul acesta nu s-a plătit nici măcar un singur leu locație la C.F.R., pentru întîrzieri în ce privește ridicatul materialelor, iar cheltuielile pentru aducerea acestora au fost minime.

O deosebită atenție s-a acordat aici folosirii resurselor interne. De exemplu, pentru construirea a 9 saiele pentru oi s-a utilizat lemn de salcie din bălțile gospodăriei, aplicîndu-se apoi metoda bulgăritului cu lut. La cele 9 saiele ce au și fost date în exploatare, s-au economisit în felul acesta peste 62.000 lei. La sfîrșitul lunii august erau terminate la secția Borcea 2 maternități pentru scroafe — din cele 4 planificate și două sălașe pentru îngrășatul porcilor, din cele 10 planificate. Din acestea, alte 4 au în prezent pereții ridicați în procent de peste 80 la sută, iar celelalte în procent de aproape 60 la sută.

Intr-un ritm viu s-au desfășurat și lucrările de construcție la atelierul mecanic, ridicat în procent de 80 la sută, la un grajd de vaci de la secția Borcea și la o mare magazie de cereale. De asemenea, dîndu-se o mare grijă asigurării unor cît mai bune condiții de muncă și de trai, muncitorii constructori au fost mobilizați să termine cît mai grabnic cele trei locuințe pentru muncitorii familiști de la secția Borcea. In cinstea zilei de 23 August două din aceste construcții fuseseră date în folosință.

ION DRINCU

SE DEZVOLTĂ SECTORUL ZOOTEHNIC

Gospodăria agricolă colectivă din Cenei, regiunea Timișoara, pune un accent deosebit pe dezvoltarea sectorului zootehnic. Astfel, în acest an gospodăria are peste 1.400 oi merinos. In fotografie: o parte din oile gospodăriei la păscut

Foto: TOTH FRANCISC

În gospodăria colectivă din Salonta

Producții și venituri mari

Gospodăria colectivă „Drapelul Roșu" din Salonta a pășit în al 9-lea an de activitate. Dacă la înființare gospodăria număra 86 de familii, romîni și maghiari, azi numărul colectiviștilor a crescut de opt ori, iar suprafața totală se întinde pe mai bine de 2.000 ha. Numai în acest an, 106 familii de țărani muncitori s-au alăturat marii familii a colectiviștilor din Salonta.

In anii care au trecut, colectiviștii din această comună au obținut succese de seamă atît la cultura cerealelor, cît și în creșterea animalelor. In prezent numărul taurinelor este de aproape 300 capete din care 81 vaci cu lapte, numărul porcinelor trece de 570 capete din care 118 scroafe de prăsilă, iar turma de oi merinos cuprinde 1.400 capete. Colectiviștii din Salonta au acordat o atenție deosebită și dezvoltării sectorului avicol care cuprinde peste 5.000 de păsări. Ca și celelalte ramuri ale zootehniei, creșterea oilor, de pildă, a adus gospodăriei un frumos venit bănesc. Numai din livrarea lînei s-au realizat în acest an 282.000 lei, drept urmare a obținerii unor producții sporite. Bunăoară, s-a obținut în medie cîte 5,200 kg. lînă pe cap de oaie.

Avînd un puternic sector zootehnic, gospodăria colectivă din Salonta, regiunea Oradea, a livrat în ultimele luni, 40 bovine calitatea I, 20 de porci, peste 5.000 kg. lînă, 30.000 litri lapte și alte produse vegetale și animale.

Muncind pămîntul cu ajutorul mașinilor și tractoarelor, și aplicînd cu pricepere regulile agrotehnice, colectiviștii au obținut în vara aceasta cîte 2.800 kg. orz la hectar și cîte 2.200 kg. grîu la hectar, de pe suprafața de 1.300 ha. Ei au livrat statului întreaga cantitate de 16 vagoane grîu, contractată și vor vinde statului pînă la sfîrșitul anului încă 10 vagoane porumb plus alte produse. Din valorificarea produselor, gospodăria colectivă din Salonta a încasat pînă la începutul lunii septembrie peste 1.000.000 lei, iar pînă la sfîrșitul anului venitul total bănesc va fi de circa 4.260.000 lei. Fondul de bază, care în prezent este de 3.250.000 lei, va crește în acest an cu cel puțin un milion.

MINERVA VELNICIUC
corespondentă

Recolte mari și costuri de producție mai mici

(Urmare din pag. 1)

felul acesta și a obținut pe unele trupuri producții foarte bune. Astfel, pe trupul Căzănești a recoltat în medie 3056 de kg la hectar. Pe alte trupuri, s-ar fi obținut producții la fel de bune dacă grîul n-ar fi căzut.

Cît privește problema prețului de cost, pentru gospodăriile de stat Halînga și Burila se pun și două probleme ce nu pot fi rezolvate fără ajutor din afară. Prima e problema comasărilor valabilă pentru amîndouă. La gospodăria de stat Burila, situată în raionul Vînju Mare, problema comasărilor e în curs de rezolvare. Multe terenuri au fost apropiate de centrele gospodărești ale unității, fiind strînse totodată în trupuri mari. Gospodăria Halînga, situată în raionul Tr. Severin, stă mai rău din acest punct de vedere. Primind puțin ajutor din partea organelor raionale, gospodăria posedă încă destule trupuri de teren foarte mici, tare risipite, multe din ele nefiind nici măcar pe drumurile de acces ale gospodăriei. Din această pricină conducerea gospodăriei Halînga nici nu poate spune precis care-i suprafața terenului ce-l posedă. Împrăștierea trupurilor este principala cauză care a făcut ca la o producție mai mare și în condiții naturale mai favorabile, gospodăria de stat Halînga să realizeze un preț de cost mai mare decît gospodăria de stat Burila.

A doua problemă pentru a cărei rezolvare e nevoie de sprijin din afară privește numai gospodăria de stat Burila. In anul acesta, gospodăriei i se oferă cantități sporite de îngrășăminte chimice. Gospodăria știe din proprie experiență cît de necesară e folosirea lor. Dar gospodăria Burila aduce îngrășămintele cu camioanele tocmai din gara Tr. Severin, cale de 40 de km. Drumul este destul de accidentat — cu urcușuri — și supune mașinile la consumuri de combustibil și ulei mari și la uzuri peste cele normale.

Dacă la Burila sau într-o altă comună de pe malul Dunării s-ar improviza un depozit prin care să fie aprovizionate cu îngrășăminte toate unitățile agricole din raionul Vînjul Mare (numai gospodării de stat sînt patru), transportul s-ar efectua pe apă, deci mai ieftin, iar îngrășămintele ar fi aduse aproape la locul de folosință, ceea ce ar micșora cheltuielile cerute de aplicarea lor. Depozitul ar putea fi gestionat de vreo cooperativă de consum sau bază de recepție (șlepurile n-ar mai veni fără încărcătură să ridice produsele agricole) sau chiar de o unitate agricolă.

Folosind cît mai complet posibilitățile de care dispun, gospodăriile de stat Burila și Halînga pot obține producții și prețuri de cost mai bune decît cele actuale. Pentru aceasta e nevoie însă și de o planificare care să pretindă de la muncitori și tehnicieni valorificarea integrală a posibilităților existente. De acest lucru trebuie să aibă grijă în primul rînd Trustul regional Gostat Craiova.

M. CALIANU

Chemare la întrecere socialistă pentru producții mari și ieftine de grîu, porumb boabe și porumb siloz

Șapte brigăzi de mecanizare completă din șapte gospodării agricole de stat bucureștene au lansat alaltăieri o chemare la întrecere socialistă către toate G.A.S.-urile din regiunea București.

In chemare se prevăd, între altele următoarele obiective:

— obținerea unei producții de grîu de 4.500 de kg la ha, cu un preț de cost de 350 lei tona;

— recoltarea în medie la hectar a 5.000 de kg de porumb boabe la prețul de cost de 300 de lei per tonă;

— recoltarea a cel puțin 60 de tone de porumb siloz la hectar cu 40 de lei per tonă preț de cost.

Chemarea a fost lansată într-o consfătuire organizată de consiliul regional București. Inițiativa aceasta trebuie urmată și de alte consilii sindicale regionale. Ridicînd întrecerea socialistă pe o treaptă superioară, organele sindicale contribuie la ridicarea gradului de folosire a capacității de producție a mașinilor și pămîntului, la obținerea de recolte mari și costuri de producție reduse.

ÎN SPRIJINUL PODGORENILOR

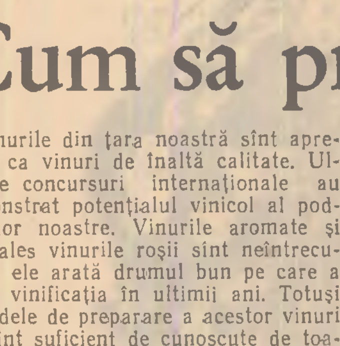
Cum să preparăm vinurile roșii

VODANICI CORNELIU
ing. șef la gospodăria agricolă de stat Murfatlar

Vinurile din țara noastră sînt apreciate ca vinuri de înaltă calitate. Ultimele concursuri internaționale au demonstrat potențialul vinicol al podgoriilor noastre. Vinurile aromate și mai ales vinurile roșii sînt neîntrecute, și ele arată drumul bun pe care a pășit vinificația în ultimii ani. Totuși metodele de preparare a acestor vinuri nu sînt suficient de cunoscute de toate unitățile producătoare, deși au făcut obiectul multor articole publicate în ziare și reviste de specialitate.

Pentru a veni în ajutorul podgorenilor ne vom ocupa din nou de cele mai bune metode de preparare a vinurilor roșii.

Vinurile roșii se deosebesc de cele albe prin conținutul lor mai mare în

CADĂ PENTRU RECIRCULARE AUTOMATĂ

A — Tub de scîndură 100/100 mm. cu orificii la partea inferioară (O).
B — Grătar circular din șipci — 700/700 mm.
C — Capacul superior cu o deschidere circulară 600/600 mm.

extract, tanin și glicerină. Dintre aceste elemente, intensitatea colorației constituie baza aprecierii acestor vinuri. Substanțele colorante din strugurii roșii sînt formate dintr-un complex de pigmenți ce fac parte din grupa antocianilor și care se găsesc localizați în celulele pielițelor (epicarp) la strugurii nobili sau chiar în sucul celular la strugurii hibrizi. Cantitatea acestor substanțe colorante depinde de: soi, condiții de climă și sol, momentul recoltării, de sănătatea strugurilor etc. Odată cu vinificarea, o mare parte dintre aceste substanțe trec în must ,respectiv în vin.

Intensitatea de colorație a vinului va depinde deci nu numai de compoziția materiei prime, ci și de tehnologia aplicată la vinificare.

Pînă acum metoda de extragere a culorii prin fermentarea în căzi deschise cu boștină la suprafață sau scufundată, este cea mai veche și cea mai folosită. Vinurile obținute în acest fel nu numai că sînt slab colorate și exagerat de taninoase, dar în cele mai multe cazuri sînt infectate cu bacteriile acetice, din care cauză o păstrare necorespunzătoare face ca aceste vinuri să se deprecieze.

Pentru a preîntîmpina acest lucru s-au căutat alte metode care să fie suficient de energice și care să înlăture neajunsurile vechilor metode.

Prin noile metode s-a urmărit: să se extragă o cantitate cît mai mare de substanțe colorante pentru a obține un vin frumos colorat și fără un conținut exagerat de tanin, într-un timp cît mai scurt și să se evite contactul larg al mustului cu aerul pentru a evita astfel oxidarea și infectarea cu bacterii acetice.

Din practica gospodăriei de stat Murfatlar și a stațiunii experimentale Murfatlar, noi am ajuns la concluzia că cele mai bune metode sînt:

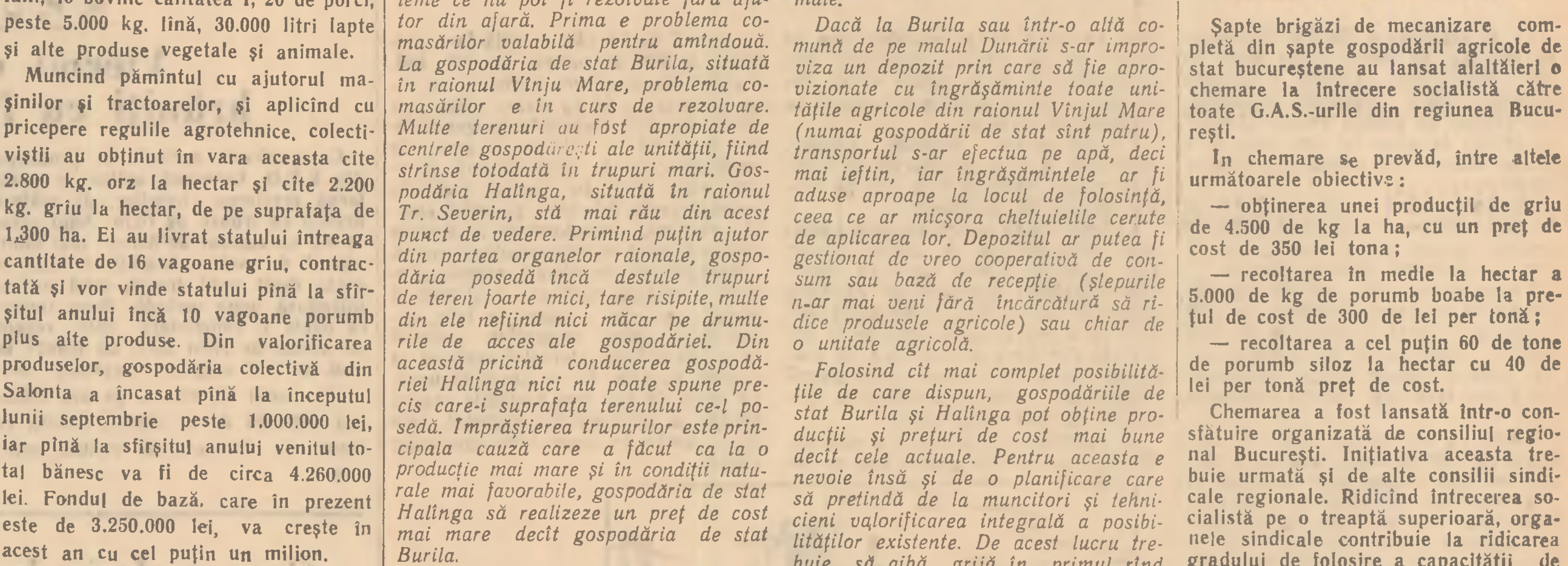
Fermentarea la cadă deschisă cu tratament termic. Pentru folosirea acestei metode se desciorchinează strugurii, se zdrobesc și pe măsură ce se depozitează în căzi pentru fermentare împreună cu boștina se sulfitează cu 8—10 g/hl SO_2 (bioxid de sulf) sau 15—25 g/hl metabisulfit de potasiu. Se însămînțează mustuiala pe măsura umplerii căzii cu fermenți sulfitici pregătiți din timp, dîndu-se cîte 4—5 litri la hl.; din mustuială 15—20 la sută se sulfitează mai puternic cu 15—20 g SO_2/hl, se pune într-un cazan cositorit sau smălțuit și se încălzește timp de 30 minute la 60 grade Celsius. (Se socotesc 30 de minute de la atingerea temperaturii de 60 grade Celsius nu de la punerea la încălzit). După răcire, mustul se amestecă cu restul de mustuială, pentru a fermenta împreună, pînă se constată că a mai rămas circa 20 grame zahăr nefermentat, la litru. In timpul fermentării în cadă se va amesteca de 4—6 ori pe zi. In general la Murfatlar, pentru obținerea unei colorații suficient de intense, fermentația împreună cu tescovina a durat 60—72 ore, iar la vas separat de tescovină după presarea rapidă și suficient de puternică, circa 2—3 zile. La vas se va avea grijă să rămînă un gol de fermentare cît mai mic și butoiul să se umple imediat ce a încetat fermentația tumultoasă (sgomotoasă).

Fermentarea la cadă deschisă cu recirculare automată

Ca și la prima metodă, se desciorchinează strugurii, se zdrobesc dar se pun la fermentat în căzi de o construcție specială (vezi schița). Pe măsura umplerii căzii se va sulfita cu 8—10 g. SO_2 la 100 kg. must și se va adăuga maia sulfitică în cantitate de 4—5 litri la hl. must. In acest caz nu va mai fi nevoie de o amestecare manuală zilnică, deoarece datorită presiunii provocată de eliminarea prin fermentare a bioxidului de carbon mustul se va ridica prin tubul A, deasupra capacului C și se va scurge prin grătarul B, spălînd tescovina și grăbind astfel extragerea substanțelor colorante din pielița boabelor. Prin această metodă s-a reușit ca extragerea substanțelor colorante să se facă în 70—96 ore.

Din cele două metode amintite cele mai bune rezultate s-au obținut însă în primul caz și această metodă constituie baza producerii vinurilor roșii dulci de **Murfatlar.**

Adăposturi trainice pentru animale

Asigurarea unor condiții cît mai bune de iernat pentru animale constituie una din preocupările de seamă ale conducerii gospodăriei agricole de stat Clarii-Vii, raionul Jimbolia. În fotografie: complexul zootehnic al gospodăriei.

Foto: AGERPRES

Vizita lui N. S. HRUŞCIOV în Statele Unite

(Urmare din pag. 1)

schimbului de vizite în vederea stabilirii unei mai bune înţelegeri între state.

In cuvîntul său de răspuns, N. S. Hruşciov şi-a arătat bucuria de a avea ocazia să viziteze Statele Unite. „Am venit la dvs. cu inima deschisă şi cu intenţii bune. Poporul sovietic vrea să trăiască în pace şi prietenie cu poporul american", a subliniat N. S. Hruşciov. „Nu există nimic care să împiedice ca relaţiile dintre ţările noastre să fie relaţii de bună vecinătate".

In aceeaşi zi, la cîteva ore după sosirea pe aeroportul militar din Andrews N. S. Hruşciov a vizitat Casa Albă, unde a început prima convorbire dintre N. S. Hruşciov şi D. Eisenhower. După convorbirea care a durat două ore, preşedintele S.U.A. l-a invitat pe şeful guvernului sovietic să facă împreună un zbor cu helicopterul deasupra Capitalei S.U.A.

In aceeaşi zi, la ora 20,30, N. S. Hruşciov a luat parte la recepţia oferită în cinstea lui de către D. Eisenhower.

Atît la aeroport, cît şi cu prilejul vizitelor făcute în capitala S.U.A. sute de mii de cetăţeni americani şi-au arătat bucuria de a-l primi pe conducătorul Uniunii Sovietice — purtătoarea stindardului păcii în lume.

„In mulţimea multicoloră care ieşise să salute sosirea lui Nikita Hruşciov pe teritoriul S.U.A., puteai recunoaşte toate categoriile de cetăţeni de la muncitor la omul de afaceri", scrie trimisul special al ziarului „Scînteia". Peste 200.000 de locuitori ai Capitalei S.U.A. au ieşit în întîmpinarea lui N. S. Hruşciov pentru a saluta acest eveniment, care după expresia ziarului „New York Times" este „fără egal în istoria celor 159 de ani de existenţă a oraşului Washington".

Ziua a doua

In dimineaţa zilei de 16 septembrie, N. S. Hruşciov a vizitat staţiunea agricolă experimentală de la Beltsville.

Cu mult înainte de ora 9, ora plecării spre staţiunea agricolă experimentală Beltsville, — scrie trimisul special al agenţiei Agerpres — numeroşi reporteri aşteptau în apropierea reşedinţei oficiale a lui N. S. Hruşciov, Blaire House, sperînd să aibă posibilitatea de a-l vedea pe conducătorul sovietic.

După cum relatează toate agenţiile de presă, numărul ziariştilor şi fotografilor care urmăresc vizita şefului guvernului sovietic, trece de 2.000. Peste 400 dintre aceştia îl vor urma pas cu pas pe N. S. Hruşciov, de la sosire şi pînă la plecare.

La staţiunea agricolă experimentală, N. S. Hruşciov a fost primit cu căldură de către lucrătorii staţiunii. După o scurtă cuvîntare de salut a ministrului Agriculturii S.U.A., mai mulţi specialişti au prezentat lui N. S. Hruşciov ultimele realizări obţinute de staţiunea experimentală.

La ora prînzului, şeful guvernului sovietic s-a întors la Washington, la Clubul naţional al presei, care a dat un dineu în cinstea lui Hruşciov. Aşteptat aci de un număr de peste 500 ziarişti, N. S. Hruşciov a fost întîmpinat de preşedintele Clubului, William Lawrence.

„Nu credeam că voi pleca la Kremlin şi nu mă aşteptam să vă văd pe dvs. la Clubul presei" — i s-a adresat W. R. Hearst, editorul cunoscutului trust de ziare, lui N. S. Hruşciov. „Munte cu munte nu se poate întîlni niciodată, dar doi oameni se pot întîlni" — i-a răspuns Hruşciov.

In aplauzele celor prezenţi, N. S. Hruşciov a răspuns la numeroase întrebări puse de ziarişti şi a rostit o importantă cuvîntare care a fost retransmisă de numeroase posturi de radio şi televiziune.

„Am venit aici animaţi de sentimente de prietenie pentru poporul american şi cu dorinţa sinceră de a obţine îmbunătăţirea relaţiilor dintre ţările noastre, precum şi întărirea păcii în lumea întreagă. Acesta este principalul obiectiv al vizitei noastre", a subliniat N. S. Hruşciov.

„Cred că principala temă a convorbirilor noastre cu preşedintele o va constitui problema lichidării „războiului rece" şi consolidarea păcii, destinderea încordării internaţionale".

Misiunea nobilă, asigurarea păcii în lume, pe care conducătorul U.R.S.S. o duce în mod strălucit la îndeplinire este cunoscută şi preţuită de toate popoarele.

A asigura menţinerea păcii, a exclude pentru totdeauna războiul din viaţa societăţii — iată dorinţa cea mai arzătoare a omenirii, năzuinţele cele mai scumpe ale celor mai largi mase.

Vorbind despre acest lucru, N. S. Hruşciov a anunţat că va face o propunere importantă în problema dezarmării, propunere care va avea un rol de seamă în rezolvarea acestei probleme.

El a subliniat importanţa încheierii Tratatului de Pace cu Germania, arătînd că a sosit timpul ca problemele rămase moştenire de la cel de-al doilea război mondial să fie reglementate, dacă nu vrem să ajungem la al treilea război.

In cuvîntul său, N. S. Hruşciov a dezvoltat apoi pe larg problema relaţiilor dintre U.R.S.S. şi S.U.A.

„Oamenii sovietici sînt bucuroşi de faptul că în ultimul timp s-au putut constata unele schimbări în bine în relaţiile dintre U.R.S.S. şi S.U.A., a subliniat N. S. Hruşciov. Mă refer şi la dezvoltarea contactelor personale dintre oamenii de stat, îndeosebi la vizitele în S.U.A. ale lui A. I. Mikoian şi F. R. Kozlov şi la vizita vicepreşedintelui R. Nixon în Uniunea Sovietică. Un eveniment important a fost organizarea expoziţiei sovietice la New York şi a expoziţiei americane la Moscova. Am avut plăcerea să vizitez expoziţia dv. împreună cu dl R. Nixon. Acolo am avut cu el convorbiri aprinse şi folositoare.

Sîntem de asemenea gata să facem totul pentru dezvoltarea comerţului mondial. Este timpul să se lichideze politica falimentară a discriminărilor în comerţ şi prin aceasta să se purifice atmosfera în relaţiile dintre ţări.

Putem oare, de pildă, să considerăm normal actualul volum al comerţului sovieto-american? Toate mărfurile cu care fac între ele comerţ ţările noastre în decurs de un an ar putea încăpea în două vapoare. Ori, ţărilor noastre le revine mai mult de jumătate din producţia industrială mondială. Se pune întrebarea: ce se realizează prin politica de discriminări în domeniul comerţului, la ce serveşte această politică? Dacă am judeca în mod lucid, am ajunge la concluzia că această politică nu serveşte decît la menţinerea neîncrederii în relaţiile dintre statele noastre".

In continuare, premierul Uniunii Sovietice a subliniat că guvernul U.R.S.S. intenţionează să întărească relaţiile de prietenie nu numai cu S.U.A., ci şi cu aliaţii Statelor Unite. „Am dori ca întîlnirile dintre oamenii de stat ai U.R.S.S. şi S.U.A. să contribuie, la rîndul lor, la îmbunătăţirea continuă a relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Marea Britanie, dintre Uniunea Sovietică şi Franţa, precum şi ceilalţi aliaţi ai S.U.A., a subliniat Hruşciov.

Ca de obicei, cuvintele rostite de N. S. Hruşciov au fost întîmpinate cu mare bucurie şi încredere de către toate popoarele iubitoare de pace. Masele de oameni ai muncii de pretutindeni ştiu că vorbele oamenilor sovietici sînt întotdeauna însoţite de fapte.

La temelia statului sovietic stau principiile cele mai înalte, cele mai progresiste ale omenirii. Tot ceea ce întreprinde marele şi puternicul stat sovietic e pus în slujba omului, a binelui şi progresului social.

Nădăjduim că vizitele lui N. S. Hruşciov în S.U.A. şi a lui D. Eisenhower în U.R.S.S. vor netezi calea spre înţelegere între popoare, că viaţa omenirii nu va mai fi ameninţată de primejdia unui nou război.

Popoarele vor pace. Să se facă totul, pentru a fi asigurată!

Expoziţia agricolă de la Budapesta

La 4 septembrie s-a deschis, la Budapesta, tradiţionala expoziţie agricolă. Prin proporţiile sale şi varietatea exponatelor, expoziţia din anul acesta întrece toate expoziţiile anterioare. Ea oglindeşte realizările agriculturii ungare, drumul lung parcurs de ţărănimea maghiară şi succesele ei pe calea transformării socialiste a agriculturii.

Expoziţia ocupă o suprafaţă de 33 hectare. Pentru înfrumuseţarea expoziţiei au fost plantate peste 250.000 de plante şi tufişuri ornamentale.

Cea mai interesantă parte a expoziţiei este pavilionul principal care dă o imagine grăitoare a trecutului, prezentului şi viitorului agriculturii ungare.

Nu există ramură a agriculturii ungare care să nu fie reprezentată la această expoziţie. Marile întreprinderi agricole socialiste care cultivă deja 50 la sută din suprafaţa agricolă a ţării, prezintă minunate animale de rasă, produse cerealiere, diferite alte plante de soi, tabele şi panouri oglindind bogata recoltă din anul acesta. De asemenea, sînt expuse produsele celor mai harnici ţărani individuali.

Printre exponate se află numeroase maşini agricole fabricate de întreprinderile ungare constructoare de maşini, cele mai noi produse ale industriei uşoare şi alimentare realizate din materii prime provenite din agricultură. Industria construcţiilor prezintă cele mai avantajoase construcţii agricole şi cele mai înaintate metode de muncă.

Intreaga lume salută noua victorie a ştiinţei şi tehnicii sovietice

Din toate colţurile lumii sosesc felicitări

In Uniunea Sovietică continuă să sosească telegrame şi scrisori din partea partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti şi a unor oameni de stat din diferite ţări exprimînd felicitări cu prilejul lansării cu succes a rachetei cosmice sovietice în Lună.

Conducătorii Poloniei Wladyslaw Gomulka şi Jozef Cyrankiewicz — subliniază într-o telegramă de salut pe adresa lui Nikita Hruşciov că lansarea rachetei în Lună „Constituie o nouă realizare remarcabilă a cauzei progresului omenirii, a păcii şi socialismului". C.C. al P.C.U.S. i-au fost adresate mesaje de salut de către Comitetul Central al Partidului Popular Revoluţionar Mongol, partidele comuniste din Danemarca, Finlanda şi Norvegia, Harry Pollitt şi John Gollan, conducători ai Partidului Comunist din Marea Britanie, Comitetele Centrale ale partidelor comuniste din Argentina şi Peru etc.

Noi, comuniştii şi oamenii muncii bulgari — scriu Todor Jivkov şi Anton Iugov — am primit cu un sentiment de deosebită bucurie şi admiraţie vestea lansării cu succes a celei de-a doua rachete cosmice sovietice şi a aselenizării ei.

Felicitări din partea poporului coreean au fost transmise de Kim Ir Sen, preşedintele Cabinetului de Miniştri al R.P.D. Coreene.

Pe adresa lui K. E. Voroşilov s-a primit de asemenea o telegramă din partea lui I. B. Tito, preşedintele R.P.F. Iugoslavia.

Otto Grotewohl, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.D. Germane, declara într-o telegramă: **Faptul că Uniunea Sovietică a trimis pentru prima oară în istorie o rachetă cosmică în Lună constituie o dovadă strălucită şi incontestabilă a superiorităţii orînduirii sociale socialiste şi a nivelului extrem de înalt al ştiinţei şi tehnicii sovietice.**

N. BARABAŞOV: „Omul va reuşi să viziteze Luna, Marte, Venus"...

După cum arată Nikolai Barabaşov, membru al Academiei de Ştiinţe a R.S.S. Ucrainene, într-un articol apărut la 16 septembrie în ziarul „TRUD", astronomii Observatorului din Harkov au înregistrat un oarecare efect luminos în momentul căderii celei de-a doua rachete cosmice sovietice în Lună în regiunea Mării Serenităţii, Mării Liniştei şi Mării Aburilor, adică tocmai acolo unde s-a prevăzut. Autorul articolului adaugă că natura acestui efect luminos, legăturile lui cu aselenizarea rachetei vor fi elucidate abia după observaţii vizuale şi fotografice minuţioase cu ajutorul unor mijloace terestre.

N. Barabaşov subliniază că lansarea celei de-a doua rachete va permite să se grăbească primul zbor al omului în Cosmos. Acesta nu mai este un vis, o fantezie, scrie autorul. Ne aflăm în pragul epocii cînd omul va reuşi să viziteze Luna, Marte, Venus şi alte planete ale sistemului solar, apropiate de pămînt. După cum a dovedit cea de-a doua rachetă, dacă se poate efectua o dirijare atît de precisă a rachetei de pe Pămînt, atunci cînd ea va avea oameni la bord, precizia zborului va putea fi şi mai mare.

O realizare grandioasă

Ziarul „FRANKFURTER RUNDSCHAU" subliniază că aselenizarea rachetei sovietice este considerată de oamenii de ştiinţă din întreaga lume drept o realizare grandioasă a ştiinţei şi tehnicii sovietice. Această zi, scrie buletinul de presă „SOZIALDEMOKRATISCHER PRESSEDIENST", va ocupa un loc însemnat în istoria omenirii. In această zi, un proiectil creat de mîna omului a ajuns în Lună. Uniunea Sovietică a reuşit să obţină această uriaşă realizare tehnico-ştiinţifică după ce prin lansarea în urmă cu doi ani a primului satelit artificial în Cosmos, ea a demonstrat în faţa tuturor popoarelor superioritatea ei în domeniul cercetării practice şi teoretice a Cosmosului.

SPORT

Din activitatea asociaţiilor sportive fruntaşe

Dacă faci un scurt popas în comuna Gîngiova, din raionul Gura Jiului, nu se poate să nu remarci frumoasa activitate pe care o desfăşoară cei peste 420 de membri ai asociaţiei sportive „Jiul" — asociaţie ce reprezintă pe colectiviştii din gospodăria agricolă colectivă „Partizanul". Această asociaţie are secţii de oină, fotbal, volei, popice, trîntă şi nataţie. Echipa de fotbal, formată din ţărani colectivişti fruntaşi, a cucerit anul acesta titlul de campioană raională.

Dar mai ales, trebuie să menţionăm frumoasa activitate a secţiei de oină, a cărei echipă s-a clasat pe primul loc la etapa regională a campionatului republican. De asemenea, echipa secundă de oină, compusă de tineri ţărani colectivişti ca Radu Firu, Gheorghe Marin, Oprea Vişan, Ion Tică, Iosif Daniel etc., a cîştigat pe rînd, etapa raională, etapa regională şi etapa interregională a Spartachiadei de vară, iar în finală, s-a clasat pe locul IV.

Tot la Spartachiada de vară, colectivistul Ion Boiangiu, a reuşit să cucerească titlul de campion al regiunii Craiova, la concursul de trîntă, categoria 84 kg. O frumoasă comportare au avut şi colectiviştii Ion Brandenburg, clasat pe locul II la faza regională a concursului de nataţie şi Tudor Sîrbuleţ, clasat pe locul III la concursul de trîntă. Apoi mai putem menţiona că echipa de volei, băieţi, a cucerit titlul de campioană a raionului Gura Jiului.

In general, se poate arăta că ţăranii colectivişti din Gîngiova îndrăgesc şi sprijină activitatea sportivă. Cu prilejul împărţirii avansului, care a avut loc în primele zile ale lunii august, colectiviştii au hotărît să dea valoarea unei zile-muncă, pentru dezvoltarea bazei material-sportive. In prezent, în această comună există un teren de fotbal, un teren de volei şi o popicărie.

O duminică sportivă la Bila

In planul de activitate al asociaţiilor sportive săteşti sînt prevăzute organizarea de „duminici sportive", care cuprind întreceri la diferite discipline, după posibilităţile şi specificul fiecărei comune. Acestea au menirea să asigure o activitate sportivă mai intensă şi să atragă pe terenurile de sport un număr tot mai mare de oameni ai muncii din mediul sătesc.

Mergînd pe această linie, în ultimul timp s-au organizat în diferite comune din ţară numeroase „duminici sportive", care s-au bucurat de un frumos succes. O astfel de „duminică sportivă" a avut loc zilele trecute şi în comuna Bila, din raionul Drăgăneşti Vlaşca, unde au luat parte ţărani muncitori din comunele Vlasinu, Stoeneşti, Cămineasca, Letca Nouă, Bila, Singureni, Selitu etc. Programul sportiv a cuprins întreceri la volei, fotbal, atletism şi oină. Pentru reuşita acestor concursuri sportive, gazdele s-au pregătit din vreme, pavoazînd şi amenajînd terenul de sport cu toate cele necesare. Astfel, în ziua competiţiei, întrecerile s-au putut desfăşura în cele mai bune condiţii.

La volei, s-au întrecut echipele masculine din Letca Nouă, Vlasinu, Stoeneşti şi Bila. Primul loc a fost ocupat de formaţia din Bila, care a întrecut cu 2—1, în partida finală, echipa din Letca Nouă. In schimb, concursul de fotbal, la care au participat 4 echipe, a fost cîştigat de echipa din Letca Nouă. La oină pe primul loc s-a clasat echipa „Victoria" din Bila, care este formată din ţărani muncitori şi care activează în campionatul regiunii Bucureşti.

La probele de atletism — la 100 m juniori şi seniori, 200 m seniori, 1.000 m seniori, săritura în lungime, junioare, senioare, juniori şi seniori — pe primele locuri s-au clasat: Florea Iordache (Vlasinu), Anghel Ghergu (Bila), Gh. Ştefan (Bila), Ion Ciobanu (Bila), Marieta Buică (Bila), Maria Vîrban (Bila), Dumitru Boacă (Singureni) şi Victor Zamfir (Bila).

Seara, după terminarea concursurilor sportive, a avut loc o frumoasă serbare, la care au fost prezenţi aproape 1.000 de săteni din Bila şi din comunele învecinate.

Participanţii şi-au exprimat dorinţa ca asemenea „duminici sportive", completate cu programe artistice, să fie organizate cît mai multe. Ele dau posibilitatea sătenilor să-şi petreacă timpul liber în mod plăcut şi util.

M. L.

O nouă realizare remarcabilă a ştiinţei şi tehnicii sovietice

Primul spărgător de gheaţă atomic din lume a pornit în cursă

La 15 septembrie, după o staţionare de trei zile pe Neva, acolo unde în 1917 crucişătorul „Aurora" a anunţat victoria Marii Revoluţii Socialiste, spărgătorul de gheaţă atomic „Lenin" — primul de acest fel din lume — a ridicat ancora şi a pornit în prima sa cursă.

Uriaşa navă, creaţie a ştiinţei şi tehnicii sovietice, va străbate gheţurile Arcticei, croind drum navelor pe căi greu de străbătut pînă în prezent.

Un spărgător de gheaţă obişnuit trebuie să se întoarcă mereu în port pentru a-şi completa rezervele de combustibil. Spărgătorul de gheaţă atomic „Lenin" poate naviga aproximativ 2 ani fără a-şi reînnoi combustibilul.

Vasul va lovi gheţurile cu o forţă egală cu 330 de tone, ceea ce îi permite să treacă uşor prin banchize cu o grosime de doi metri şi jumătate. Dacă însă s-ar întîmpla ca gheţurile să cuprindă prora vasului, el nu va fi imobilizat. O simplă apăsare de buton şi rezervoarele din pupă se vor umple cu apă, prora se va înălţa, iar vasul împins de forţa uriaşă a elicelor va înainta pe gheaţă care se va sfărîma sub greutatea sa.

Deplasamentul total al navei este de 16.000 tone, lungimea maximă — 134 metri, lăţimea — 27,6 metri, pescajul maxim 9,2 metri.

Cele trei reactoare atomice dezvoltă împreună o forţă de 44.000 cai putere şi o viteză de 18 noduri. In condiţiile Arcticei, două din reactoare vor servi la propulsarea vasului, iar unul de rezervă. Sistemul de apărare împotriva radiaţiilor funcţionează fără greş, aşa încît reactoarele au putut fi încercate fără nici o primejdie, chiar în inima Leningradului, pe Neva. Aparatele de siguranţă — dozimetrele — tac; arde doar un bec verde. Dacă trece însă cineva avînd la braţ un ceas cu cadran fosforescent, aparatele fine percep şi aceste infime radiaţii. Se aprind becurile roşii, se aud semnale sonoare.

La punctul de comandă al spărgătorului de gheaţă „Lenin" sînt instalate aparate de televiziune care permit să se urmărească tot ce se petrece în sălile maşinilor de la pupă şi proră, precum şi la centralele electrice ale navei.

Printre aparatele de navigaţie există un radiolocator special, în care va fi introdusă o hartă a sectoarelor prin care va trece nava noaptea sau pe ceaţă, iar pe ecranul aparatului vor apare date în baza cărora se va putea afla unde se găseşte nava şi ce se întîmplă în jurul ei.

Un alt aparat, denumit „traseu", stabileşte în mod neîntrerupt şi automat traseul navei şi îl înscrie pe hărţile folosite de timonieri.

Complexitatea şi perfecţiunea aparatelor spărgătorului de gheaţă atomic sînt dovedite printre altele de lungimea instalaţiei electrice: ea cuprinde peste 700 km. de fire. O trăsătură distinctivă a primei nave atomice de suprafaţă din lume o constituie de asemenea faptul că o treime din întregul echipaj este format din excelenţi specialişti cu studii superioare.

In reactoarele atomice, apa este încălzită pînă la 325 grade. Dar ea nu începe să fiarbă căci se află la o presiune de 200 atmosfere. Această apă, distilată de două ori, pentru a nu cuprinde nici un fel de săruri, acizi, particule de praf, transmite în generatorul de aburi — căldura ei unei alte conducte cu apă. Această apă, devenită abur, pune în mişcare turbinele generatoarelor electrice şi astfel energia atomică, transformată în energie electrică, pune în mişcare elicele navei.

Spărgătorul de gheaţă atomic „Lenin", minunată realizare a ştiinţei şi tehnicii sovietice a pornit în larg, demonstrînd voinţa oamenilor sovietici de a folosi forţa atomului exclusiv în scopuri paşnice. El va deschide navelor drum de apă spre bogăţiile coastei nordice a continentului îngheţat, spre noi cercetări în imensitatea gheţurilor arctice.

RAZBOIUL RECE:
— Nemaipomenit !! Şi tu spargi gheaţa !!...

Desen de N. NICOLAESCU

R. P. D. Coreeană

Viermi de mătase hrăniţi cu frunze de ricin

Cooperativele agricole de producţie din R.P.D. Coreeană aplică pe scară largă creşterea viermilor de mătase hrăniţi cu frunze de ricin. Anul acesta ele au crescut de 3,3 ori mai mulţi viermi de mătase hrăniţi în felul acesta decît anul trecut, cînd a fost introdusă noua metodă. Baza furajeră poate fi completată mai repede cu frunze de ricin decît cu frunze de dud, putînd asigura creşterea mai multor serii de viermi pe an. Mătasea obţinută de la viermii hrăniţi cu frunze de ricin este de calitate superioară.

In prezent, în cooperativele agricole de producţie din întreaga ţară lucrează 30.000 de sericicultori cu o pregătire specială. Pentru asigurarea cantităţii necesare de frunze în R.P.D. Coreeană a fost cultivată cu ricin suprafaţa de 268.000 iunbo.

Conform prevederilor, anul acesta se vor obţine 30.000 de tone de gogoşi de viermi de mătase hrăniţi cu ricin, cantitate care va asigura materia primă pentru 21.000.000 m. ţesături de mătase.

Cum trebuie lucrat solul pentru grîul de toamnă cultivat după porumb

(Urmare din pag. 1)

s-au pronunţat în favoarea arăturii la 20 cm. adîncime.

Atunci cînd se ară la 20 cm. este necesar ca să se îmbunătăţească calitatea lucrării prin grăpări şi tăvălugiri. Ele mărunţesc pămîntul şi-l aşează, creîndu-se astfel condiţii prielnice pentru buna încolţire şi răsărire a grîului de toamnă.

O dată cu arătura este necesar să se încorporeze şi îngrăşămintele. La toate staţiunile arătate mai înainte, grîul de toamnă care a primit gunoi de grajd şi îngrăşăminte minerale a dat, în medie pe 3 şi 4 ani, producţii de 2.187 pînă la 3.157 kg./ha.

In ultimii ani, în ţara noastră au fost introduse unele soiuri de grîu străine, capabile să dea producţii foarte mari. Pentru aceste soiuri este necesar să se aleagă cele mai bune plante premergătoare. In cazul cînd, sîntem nevoiţi să însămînţăm după porumb aceste soiuri de mare producţie trebuie să avem în vedere că ele sînt mai recunoscătoare la arăturile adînci şi la o îngrăşare mai puternică a solului. Şi în acest caz se va asigura mărunţirea şi aşezarea necesară a terenului arat. In acest scop, ca şi în cazurile anterioare, se reglează bine plugul pentru a nu scoate bolovani şi se ară în agregat cu grapa stelată. După semănat se tăvălugeşte cu tăvălugul inelar. Gospodăriile care au primit sarcina să cultive aceste soiuri vor lua toate măsurile pentru ca să le asigure puritatea (să nu se amestece cu alte soiuri) şi să le creeze un agrofond superior necesar obţinerii unor producţii cît mai mari.

Datoria tuturora celor ce lucrează pe ogoare este să depună eforturi susţinute pentru a lucra solul corect şi a da îngrăşămintele necesare grîului de toamnă cultivat după porumb. In felul acesta se vor putea obţine în anul viitor producţii de grîu sporite, de calitate şi la un preţ de cost cît mai scăzut.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".